

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 61

Rozeslána dne 17. dubna 2002

Cena Kč 44,30

O B S A H:

146. Zákon o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů
 147. Zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském)
 148. Zákon, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů
 149. Zákon, kterým se mění zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám), a zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
 150. Zákon soudní řád správní
 151. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního
-

146

ZÁKON

ze dne 20. března 2002

o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
STÁTNÍ ZEMĚDĚLSKÁ
A POTRAVINÁŘSKÁ INSPEKCE

§ 1

(1) Účelem zákona je zřízení Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále jen „inspekce“), která je správním úřadem podřízeným Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“), a stanovit její působnost pro výkon státního dozoru.

(2) Zřizuje se inspekce, kterou tvoří ústřední inspektorát a jemu podřízené inspektoráty mající územní působnost pro tyto kraje (dále jen „inspektoráty“) a toto sídlo:

- a) Středočeský a Hlavní město Prahu se sídlem v Praze,
- b) Jihočeský a Vysočina se sídlem v Táboře,
- c) Plzeňský a Karlovarský se sídlem v Plzni,
- d) Ústecký a Liberecký se sídlem v Ústí nad Labem,
- e) Královéhradecký a Pardubický se sídlem v Hradci Králové,
- f) Jihomoravský a Zlínský se sídlem v Brně,
- g) Olomoucký a Moravskoslezský se sídlem v Olomouci.

(3) Inspekce je organizační složkou státu,¹⁾ je účetní jednotkou.²⁾

(4) Sídlem inspekce je Brno.

(5) V čele inspekce je ústřední ředitel, který řídí

ústřední inspektorát a ředitele inspektorátů. Ústředního ředitele jmenuje, řídí a odvolává ministr zemědělství. Ředitele inspektorátů jmenuje a odvolává ústřední ředitel.

(6) Organizaci inspekce upravuje organizační řád, který schvaluje ministerstvo.

§ 2

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) kontrolou zjišťování prováděná inspektorem nebo inspektorátem, při nichž se zjišťuje soulad kontrolovaných výrobků a surovin, technologických zařízení, pracovních postupů a zdravotních a hygienických předpokladů jako podmínek pro správný výrobní postup při výrobě a uvádění do oběhu zemědělských výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků s požadavky stanovenými zvláštními právními předpisy,³⁾ o nichž se vystavuje posudek na místě nebo protokol o kontrole nebo na jejichž základě jsou přijata příslušným orgánem inspekce jiná opatření,
- b) zemědělským výrobkem produkt zemědělské prvovýroby, s výjimkou živočišných produktů,⁴⁾
- c) saponátovým výrobkem výrobek nebo přípravek, k jehož výrobě je použito aktivních látek působících povrchově, který se používá zejména jako prací, mycí, namáčecí, čisticí nebo avivážní prostředek a při jehož užití se jeho vnější účinek projevuje stabilizací emulze nebo pěny,
- d) mydlářským výrobkem výrobek, k jehož výrobě je použit jako základní výrobní složka živočišný nebo rostlinný tuk a který se používá zejména jako prací, mycí, namáčecí nebo čisticí prostředek,
- e) opatřením úkony k odstranění zjištěných nedo-

¹⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 115/1995 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 303/1993 Sb., o zrušení státního tabákového monopolu a o opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1997 Sb., o lihu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 307/2000 Sb., o zemědělských skladních listech a zemědělských veřejných skladech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků).

⁴⁾ § 3 odst. 1 písm. l) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

- statků, pozastavení nebo zákaz výroby nebo uvádění výrobků, potravin⁵⁾ nebo surovin anebo tabákových výrobků do oběhu, nařízení nebo provedení jejich zničení, zákaz používání obalů, přístrojů nebo zařízení, zákaz užívání prostor, které nesplňují podmínky stanovené zvláštními právními předpisy,³⁾ zajištění nebo uskladnění potravin nebo výrobků, které nesplňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy,
- f) posudkem na místě písemné vyhodnocení výsledků kontroly v místě provedené kontroly,
- g) osvědčením písemné potvrzení vystavené fyzické nebo právnické osobě o tom, že výrobky, potraviny nebo suroviny anebo tabákové výrobky splňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy,³⁾ a to na její žádost,
- h) monitorováním soustavné nebo výběrově účelové sledování zejména toxikologicky významných látek ve výrobcích, potravinách, surovinách a tabákových výrobcích.

§ 3

(1) Inspekce u fyzických a právnických osob (dále jen „kontrolované osoby“) kontroluje zemědělské, mydlářské a saponátové výrobky (dále jen „výrobky“) a potraviny nebo suroviny určené k jejich výrobě (dále jen „suroviny“) anebo tabákové výrobky, přitom kontroluje zejména,

- a) zda tyto výrobky, potraviny nebo suroviny anebo tabákové výrobky splňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy³⁾,⁶⁾ nebo mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a které jsou vyhlášeny ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů,⁷⁾ (dále jen „mezinárodní smlouvy“),
- b) zda při výrobě nebo uvádění do oběhu těchto výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků jsou dodržovány podmínky stanovené

zvláštními právními předpisy³⁾ nebo mezinárodními smlouvami,⁷⁾

- c) zda kontrolované osoby splnily povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ nebo mezinárodními smlouvami,⁷⁾
- d) zda nedochází ke klamání spotřebitele,⁸⁾
- e) zda výrobky, potraviny nebo suroviny anebo tabákové výrobky uváděné na trh jsou bezpečné,⁹⁾
- f) zda nedochází k porušování práva osob, jimž svědčí ochrana zapsaného označení původu nebo zeměpisného označení výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků.¹⁰⁾

(2) Inspekce dále u kontrolovaných osob

- a) zjišťuje nedostatky při výrobě nebo uvádění do oběhu výrobků, potravin nebo surovin¹¹⁾ anebo tabákových výrobků a jejich příčiny,
- b) kontroluje, zda čerstvé ovoce, čerstvá zelenina nebo konzumní brambory splňují požadavky na jakost stanovené zvláštním právním předpisem¹²⁾ a soulad a správnost údajů uvedených v průvodních dokumentech,
- c) ukládá opatřením povinnost odstranit zjištěné nedostatky a stanoví lhůtu k jejich odstranění,
- d) kontroluje splnění uložených opatření k odstranění zjištěných nedostatků,
- e) provádí kontrolu v pravidelných intervalech nebo při podezření z porušení právních předpisů,³⁾
- f) kontroluje dodržování požadavků na osobní a provozní hygienu v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy.¹³⁾

(3) Inspekce při plnění úkolů podle tohoto zákona a podle zvláštních zákonů³⁾

- a) ukládá kontrolovaným osobám pokuty a opatření podle tohoto zákona a podle zvláštních zákonů,³⁾

⁵⁾ § 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

⁷⁾ Například Dohoda o mezinárodních přepravách zkazitelných potravin a o specializovaných prostředcích určených pro tyto přepravy (ATP), uveřejněná pod č. 61/1983 Sb., ve znění změn uveřejněných pod č. 54/1998 Sb. a č. 92/2000 Sb. m. s.

⁸⁾ § 8 zákona č. 634/1992 Sb., ve znění zákona č. 145/2000 Sb.

⁹⁾ Zákon č. 102/2001 Sb.

¹⁰⁾ Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele.

¹¹⁾ § 16 zákona č. 110/1997 Sb., ve znění zákona č. 306/2000 Sb.

¹²⁾ Vyhláška č. 332/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro čerstvé ovoce a čerstvou zeleninu, zpracované ovoce a zpracovanou zeleninu, suché skořápkové plody, houby, brambory a výrobky z nich.

¹³⁾ Zákon č. 258/2000 Sb.

Zákon č. 110/1997 Sb.

Vyhláška č. 107/2001 Sb., o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných.

- b) provádí nebo zajišťuje podle zvláštního zákona¹⁴⁾ provedení rozborů výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků uvedených v odstavci 1 v laboratořích, které splňují podmínky pro provoz laboratoří stanovené v ČSN EN ISO/IEC 17025 a požadavky na správnou laboratorní praxi stanovené vyhláškou; bylo-li rozbořem zjištěno, že výrobky a potraviny nebo suroviny určené k jejich výrobě anebo tabákové výrobky nesplňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ nebo mezinárodními smlouvami,⁷⁾ hradí náklady rozboru kontrolovaná osoba; v případě, že rozbor provedla inspekce, hradí kontrolovaná osoba náklady rozboru podle vyhlášky,
- c) vydává na základě provedených rozborů podle písmena b) posudky nebo osvědčení; vydání osvědčení podléhá správnímu poplatku,
- d) vydává osvědčení pro zápis označení původu a zeměpisných označení do rejstříku;¹⁰⁾ vydání osvědčení podléhá správnímu poplatku,
- e) vydává osvědčení na čerstvé ovoce, čerstvou zeleninu nebo konzumní brambory; vydání osvědčení podléhá správnímu poplatku,
- f) vydává pro místně příslušný celní orgán závazné stanovisko podle § 7,
- g) vede evidenci podnikatelů uvádějících do oběhu nebo vyvážejících čerstvé ovoce, čerstvou zeleninu nebo konzumní brambory, přiděluje jim evidenční čísla a vede další evidence potřebné pro plnění svých úkolů,
- h) spolupracuje s příslušnými správními úřady, orgány územní samosprávy, zahraničními institucemi a s příslušnými orgány Evropské unie, jejíž spolupráce je nezbytná pro výkon kontroly nebo vyplývá z mezinárodních smluv a informuje je neprodleně o závažných skutečnostech, které narušují nebo jsou způsobily narušit ochranu spotřebitele,
- i) poskytuje informace o výsledcích své činnosti důležitých pro ochranu spotřebitele,
- j) provádí monitorování,
- k) ověřuje pro účely prováděných kontrol metody zkoušení podle dostupných vědeckých poznatků,
- l) zajišťuje odborné vzdělávání svých zaměstnanců.

(4) Za odebrané kontrolní vzorky se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou kontrolovaná osoba výrobek, potravinu nebo surovinu anebo tabákové výrobky prodává nebo za kterou ji pořídila, pokud o náhradu požádá ve lhůtě do 6 měsíců

ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že výrobek, potravina nebo surovina anebo tabákové výrobky splnily požadavky stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ nebo mezinárodními smlouvami.⁷⁾ Náhrada se kontrolované osobě poskytne nejdéle do 30 dnů ode dne, kdy o ni požádala.

§ 4

(1) Zaměstnanci inspekce pověřeni plněním jejich kontrolních úkolů (dále jen „inspektoři“⁴⁾) jsou při výkonu kontrolní činnosti mimo oprávnění stanovená zvláštním zákonem¹⁵⁾ oprávněni

- odebírat u kontrolovaných osob vzorky výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků k posouzení bezpečnosti⁹⁾ a ke zjištění, zda tyto výrobky, potraviny nebo suroviny anebo tabákové výrobky odpovídají požadavkům stanoveným zvláštními právními předpisy³⁾ a mezinárodními smlouvami,⁷⁾
- požadovat od kontrolovaných osob odstranění zjištěných nedostatků nebo neprodleně provedení nezbytných opatření k jejich odstranění,
- ověřovat totožnost kontrolovaných fyzických osob,
- ověřovat při kontrole právnických osob totožnost fyzických osob, které je při kontrole zastupují, jakož i oprávnění těchto osob k zastupování,
- provádět na základě vlastního podnětu nebo podnětu jiného státního orgánu, dále na základě podnětu spotřebitele nebo jiné osoby, která prokáže právní zájem ve věci, kontrolu dodržování zákazu klamání spotřebitele,^{8),16)}
- vydávat posudky na místě,
- vydávat osvědčení podle § 3 odst. 3 písm. e),
- požadovat od pracovníků přicházejících do přírodního styku s potravinami předložení zdravotních průkazů,
- pořizovat kopie nebo výpisy z písemných materiálů, které jsou jim předkládány ke kontrole,
- pořizovat v souvislosti s prováděnou kontrolou fotodokumentaci,
- odebírat vzorky v rámci své působnosti za účelem monitorování,
- vyzvat majitele práva duševního vlastnictví k předložení dokumentace potřebné k posouzení, zda nedošlo k porušení zákazu klamání spotřebitele.

(2) Inspektoři se při plnění svých povinností prokazují průkazy inspekce bez vyzvání.

¹⁴⁾ Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb.

§ 5

(1) Inspektor na základě výsledků provedené kontroly kontrolované osoby

a) zakáže

1. výrobu nebo uvádění do oběhu výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků, jestliže tyto výrobky, potraviny nebo suroviny anebo tabákové výrobky nesplňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ anebo mezinárodními smlouvami,⁷⁾
2. používání obalů, přístrojů a zařízení, ke kterým není přiloženo písemné prohlášení podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ nebo jsou používány v rozporu s údaji uvedenými v tomto prohlášení nebo zjevně neodpovídají požadavkům stanoveným zvláštními právními předpisy,^{13),18)}
3. užívání prostor pro výrobu a uvádění do oběhu výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků, pokud nesplňují podmínky, které umožňují uchovat zdravotní nezávadnost potravin,^{6),18)}

b) nařídí nebo provede po prokázáném zjištění zdravotně závadných výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků jejich zničení, a to na náklad kontrolované osoby,

c) uloží opatření k odstranění zjištěných nedostatků,

d) uloží opatření k zajištění nabízených, prodávaných nebo skladovaných výrobků, potravin nebo tabákových výrobků, označených nebo nabízených klamavým způsobem,^{8),16)}

e) pozastaví uvádění do oběhu výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků při podezření, že jsou jiné než zdravotně nezávadné.¹⁹⁾

(2) Opatření podle odstavce 1 oznámí inspektor kontrolované osobě a neprodleně o něm učiní písemný záznam. V případě uložení opatření k zajištění uvede v písemném záznamu též důvod zajištění, popis zjištěných výrobků, potravin anebo tabákových výrobků a jejich množství.

(3) Pokud kontrolovaná osoba s opatřením uloženým podle odstavce 2 nesouhlasí, může proti němu podat nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením námitky. Podané námitky nemají odkladný účinek.

(4) O podaných námitkách rozhodne ředitel inspektorátu ve lhůtě nejpozději do 3 pracovních dnů

ode dne doručení námitek. V uvedené lhůtě s rozhodnutím seznámí kontrolovanou osobu. Rozhodnutí ředitele o námitkách je konečné. Tím není dotčeno právo uplatnit přezkoumání soudní cestou.²⁰⁾

(5) Inspektor povolí obnovení výroby výrobků, potravin nebo tabákových výrobků nebo jejich uvádění do oběhu nebo použití surovin k jejich výrobě anebo používání obalů nebo vadných přístrojů nebo zařízení, které byly zakázány podle odstavce 1 písm. a), pokud byl závadný stav odstraněn; souhlas musí být vydán neprodleně, nejpozději však do 30 dnů ode dne oznámení odstranění závadného stavu.

(6) Inspektor zajistí výrobky, potraviny anebo tabákové výrobky, které nesplňují požadavky zvláštního právního předpisu,^{8),16)} do doby, než bude inspektorátem pravomocně rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabrání, popřípadě do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o takovéto výrobky, potraviny anebo tabákové výrobky.

(7) Kontrolovaná osoba je povinna zajištěné výrobky, potraviny anebo tabákové výrobky inspektorovi vydat. V případě, že kontrolovaná osoba jejich vydání odmítne, provede inspektor jejich odnětí. O vydání, případně odnětí výrobku, potravin anebo tabákových výrobků sepíše inspektor písemný záznam.

(8) Inspektor je povinen uskladnit zajištěné výrobky, potraviny anebo tabákové výrobky, které nesplňují požadavky zvláštního právního předpisu,^{8),16)} způsobem, který vylučuje jakékoliv nakládání s nimi do doby, než bude inspektorátem pravomocně rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabrání, popřípadě do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o takovéto výrobky, potraviny anebo tabákové výrobky.

(9) Náklady na uskladnění hradí kontrolovaná osoba. Náklady nehradí, prokáže-li, že výrobky, potraviny anebo tabákové výrobky zvláštnímu právnímu předpisu odpovídají.^{8),16)}

§ 6

(1) Inspektorát rozhodne o zrušení opatření podle § 5 odst. 6 a 8 ve lhůtě nejdéle do 1 roku ode dne uložení opatření inspektorem a s tímto rozhodnutím seznámí kontrolovanou osobu.

(2) Inspektorát neprodleně zruší opatření podle § 5 odst. 6 a 8, bude-li prokázáno, že se jedná o výrobky, potraviny anebo tabákové výrobky, které splňují požadavky zvláštního právního předpisu.^{8),16)}

¹⁷⁾ § 8 odst. 4 vyhlášky č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmy.

¹⁸⁾ Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹⁾ § 2 písm. f) zákona 110/1997 Sb.

²⁰⁾ § 244 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Inspektorát rozhodne o zničení výrobků, potravin nebo tabákových výrobků zajištěných podle § 5 odst. 6 a 8. Zničení se provede úředně pod dohledem tříčlenné komise jmenované ředitelem inspektorátu ve lhůtě stanovené v rozhodnutí. O zničení sepíše komise protokol. Zničení se provede na náklad kontrolované osoby, která tyto výrobky, potraviny nebo tabákové výrobky uváděla do oběhu.

§ 7

Inspektorát vydá na žádost místně příslušného celního orgánu ve lhůtě 3 pracovních dnů závazné stanovisko ke sdělení o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu z důvodu podezření, že výrobek, potravina nebo surovina anebo tabákové výrobky nejsou bezpečné nebo nejsou označeny v souladu s právními předpisy nebo mezinárodními smlouvami.

§ 8

Osvědčení vydávané inspektorátem

Inspektorát vydává

- a) osvědčení podle § 3 odst. 3 písm. c) a e),
- b) na žádost oprávněné osoby osvědčení podle § 3 odst. 3 písm. d), a to ve lhůtě do 30 dnů ode dne podání žádosti.

§ 9

(1) Ústřední inspektorát a inspektorát jsou oprávněny přibírat k provedení odborných činností souvisejících s výkonem kontroly i jiné odborníky.

(2) Odborníci podle odstavce 1 jsou oprávněni a povinni plnit úkoly v rozsahu pověření daného jim ústředním inspektorátem nebo inspektorátem; nemohou však ukládat opatření a sankce.

§ 10

Povinnosti výrobce, dovozce a osoby uvádějící do oběhu saponátové nebo mydlářské výrobky

(1) Výrobce nebo dovozce saponátových nebo mydlářských výrobků nebo osoba uvádějící tyto výrobky do oběhu jsou povinni zajistit, aby tyto výrobky

- a) nezpůsobily za obvyklých nebo běžně předvídatelných podmínek poškození zdraví fyzických osob,
- b) byly řádně označeny,²¹⁾
- c) nebyly klamavě označeny nebo nabízeny ke spotřebě klamavým způsobem,⁸⁾

d) byly baleny do hygienicky nezávadných obalů²²⁾ a označeny informací o podmínkách skladování, pokud to jejich charakter vyžaduje.

(2) Výrobce je povinen písemně oznámit příslušnému inspektorátu zahájení a předmět výroby saponátových nebo mydlářských výrobků nejpozději v den jejího zahájení s uvedením jména a příjmení a místa podnikání, jde-li o osobu fyzickou, obchodní firmy, popřípadě názvu a sídla, jde-li o osobu právnickou.

(3) Odstavci 1 a 2 nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů.³⁾

§ 11

Sankce

(1) Inspektorát uloží na základě výsledků kontroly uvedených v protokolu o kontrole (dále jen „protokol“) kontrolované osobě, která

- a) uvedla do oběhu výrobky neodpovídající požadavkům stanoveným tímto zákonem,
- b) nedodržela podmínky pro výrobu nebo uvádění těchto výrobků do oběhu stanovené tímto zákonem,
- c) nesplnila opatření uložená podle tohoto zákona,
- d) ztížila nebo zmařila výkon kontroly, nebo
- e) porušila povinnost stanovenou mezinárodní smlouvou,⁷⁾

pokutu až do výše 1 000 000 Kč; při opětovném porušení až do výše 3 000 000 Kč.

(2) Opětovným porušením povinnosti se rozumí takové porušení povinnosti, kterého se dopustila kontrolovaná osoba ve lhůtě do 1 roku od právní moci rozhodnutí, kterým jí byla uložena pokuta za předchozí porušení povinnosti podle tohoto zákona.

(3) Inspektorát uloží na základě výsledků kontroly uvedených v protokolu kontrolované osobě za porušení povinností stanovených pro výrobu nebo uvádění do oběhu výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků pokutu za podmínek a ve výši stanovené zvláštními právními předpisy.²³⁾ V těchto případech nelze uložit pokutu podle odstavce 1.

(4) Inspektorát kromě pokuty uloží rozhodnutím propadnutí nebo zabrání výrobků, potravin nebo tabákových výrobků, které neodpovídají zvláštním právním předpisům;^{8),16)} tyto se stávají majetkem státu.

(5) Inspektorát zahájí řízení o uložení pokuty ve

²¹⁾ § 9, 10 a 11 zákona č. 634/1992 Sb.

²²⁾ § 17 zákona č. 634/1992 Sb.

²³⁾ Například § 17 zákona č. 110/1997 Sb., § 23 zákona č. 115/1995 Sb., § 24 zákona č. 634/1992 Sb., ve znění zákona č. 104/1995 Sb., § 7 zákona č. 303/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

lhůtě nejdéle do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti podle odstavce 1 dověděl, nejpozději však do 2 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Pokutu nelze uložit, uplynuly-li od porušení povinnosti 3 roky.

(6) Inspektor může za méně závažné porušení povinnosti podle odstavce 1 uložit pokutu v blokovém řízení do výše 5 000 Kč, je-li porušení povinnosti spolehlivě zjištěno a osoba, která povinnost porušila, je ochotna blokovou pokutu na místě zaplatit. Na blokové řízení podle tohoto zákona se použijí obdobně ustanovení o blokovém řízení podle zvláštního zákona.²⁴⁾

(7) Při rozhodování o uložení pokuty a její výši se přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. V případě, kdy došlo k nápravě protiprávního stavu v souladu s opatřením uloženým podle § 5 nebo bezprostředně poté, kdy bylo zjištěno porušení povinnosti a zjištěným protiprávním jednáním nemohlo dojít k poškození zdraví fyzických osob ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) nebo se nejednalo o klamání spotřebitele spočívající v porušování některých práv duševního vlastnictví,²⁵⁾ může orgán dozoru od uložení pokuty upustit.

(8) O odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty a o odvolání proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 4 rozhoduje ústřední inspektorát.

(9) Pokutu vybírá inspekce a vymáhá územní finanční orgán²⁶⁾ podle zvláštního zákona.²⁷⁾

(10) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu.

§ 12

Na ukládání pokut a vydávání rozhodnutí podle § 11 odst. 4 tohoto zákona se vztahuje správní řád. V ostatních případech se na řízení podle tohoto zákona správní řád nevztahuje.

§ 13

Tento zákon se nevztahuje na kontrolu výrobků, potravin nebo surovin anebo tabákových výrobků v útvarech a zařízeních Armády České republiky a Policie České republiky a v objektech Správy státních hmotných rezerv.

§ 14

Zmocnění

Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) pravidla správné laboratorní praxe pro provoz laboratoří podle § 3 odst. 3 písm. b),
- b) sazebník náhrad nákladů za rozборы prováděné laboratořemi inspekce pro účely kontroly podle § 3 odst. 3 písm. b).

Přechodná a zrušovací ustanovení

§ 15

Výrobci saponátových nebo mydlářských výrobků, kteří zahájili výrobu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinni oznámit zahájení výroby podle § 10 odst. 2 nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 16

Řízení zahájená a neukončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

§ 17

V právních vztazích, v nichž podle dosavadních právních předpisů vystupovala a jednala Česká zemědělská a potravinářská inspekce, od nabytí účinnosti tohoto zákona vystupuje a jedná Státní zemědělská a potravinářská inspekce.

§ 18

(1) Zrušuje se Česká zemědělská a potravinářská inspekce.

(2) Práva a povinnosti České zemědělské a potravinářské inspekce včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci.

§ 19

Zákon č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 20

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve

²⁴⁾ § 84 a 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

²⁵⁾ § 8 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb.

²⁶⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

²⁷⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb.,

zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb. a zákona č. 149/2002 Sb., se mění takto:

V Sazebníku správních poplatků se doplňuje položka 91a, která zní:

„Položka 91a

a) vydání osvědčení pro zápis označení původu a zeměpisných označení do rejstříku	Kč	1 000,—
b) vydání osvědčení o splnění odborné způsobilosti k uvádění do oběhu volně rostoucích a pěstovaných jedlých hub určených pro potravinářské účely	Kč	500,—
c) vydání osvědčení pro výrobky, potraviny nebo suroviny určené k jejich výrobě a tabákové výrobky, včetně čerstvého ovoce, čerstvé zeleniny nebo konzumních brambor	Kč	1 000,—

Poznámka:

Za řízení předcházející vydání osvědčení podle písmen b) a c) se vyměřuje poplatek podle položky 19.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů

§ 21

Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 119/2000 Sb. a zákona č. 306/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se doplňují odstavce 6 až 10, které včetně poznámek pod čarou č. 9d) a 9e) znějí:

„(6) Osoba, která uvádí do oběhu nebo používá k výrobě volně rostoucí nebo pěstované jedlé houby^{9d)} určené k prodeji spotřebiteli nebo k dalšímu zpracování pro potravinářské účely, musí mít osvědčení prokazující znalost hub a oprávnění k podnikání.

(7) Právnícká osoba, která je výrobcem, prodejcem nebo dovozcem, může činnost uvedenou v odstavci 6 vykonávat jen prostřednictvím ustanoveného odpovědného zástupce, který získal osvědčení prokazující znalost hub.

(8) Osvědčení prokazující znalost hub vydávají orgány ochrany veřejného zdraví^{1a)} na základě úspěšného složení zkoušky ze znalosti hub. Za vydání osvědčení platí žadatel správní poplatek podle zvláštního zákona.^{9e)}

(9) Ke zkoušce ze znalosti hub se může přihlásit jen osoba plnoletá, bezúhonná, mající osvědčení o zdravotní způsobilosti k této činnosti. Zdravotní způsobilost osvědčuje na základě odborného vyšetření zraku praktický lékař, který osobu registruje. Bezúhonnost pro účely tohoto zákona se prokazuje výpisem z Rejstříku trestů ne starším než 3 měsíce.

(10) Platnost osvědčení zaniká

- dopustí-li se osoba, která jej získala, trestného činu ublížení na zdraví nebo obecného ohrožení, je pro takový trestný čin pravomocně odsouzena a jeho skutková podstata souvisí s předmětem její činnosti,
- po uplynutí 10 let ode dne jeho vydání u osob ve věku do 60 let,
- po uplynutí 5 let ode dne jeho vydání u osob ve věku od 60 do 65 let,
- po uplynutí 2 let ode dne jeho vydání u osob starších 65 let,
- úmrtím osoby, která jej získala.

^{9d)} Vyhláška č. 332/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro čerstvé ovoce a čerstvou zeleninu, zpracované ovoce a zpracovanou zeleninu, suché skořápkové plody, houby, brambory a výrobky z nich.

^{9e)} Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 11 odst. 2 písm. b) se na konci textu bodu 4 čárka zrušuje a doplňují se tato slova: „dosud neuvedené ve vyhlášce nebo vyrobené ze surovin nového typu, dosud neuvedených ve vyhlášce nebo neschválených Ministerstvem zdravotnictví,“.

3. V § 11 se doplňují odstavce 7, 8 a 9, které včetně poznámky pod čarou č. 10f) znějí:

„(7) Podnikatel, který uvádí do oběhu nebo vyváží čerstvé ovoce, čerstvou zeleninu nebo konzumní brambory, je povinen písemně oznámit tuto skutečnost příslušnému orgánu dozoru,¹⁰⁾ a to nejpozději v den zahájení uvádění do oběhu nebo v den vývozu. Jakékoliv změny týkající se tohoto oznámení musí být neprodleně písemně sděleny příslušnému orgánu dozoru.¹⁰⁾“

(8) V oznámení podle odstavce 7 podnikatel uvede jméno, příjmení a místo podnikání, jde-li o osobu fyzickou, obchodní firmu, popřípadě název a sídlo, jde-li o osobu právnickou, dále pak druh, skupinu a podskupinu čerstvého ovoce, čerstvé zeleniny nebo konzumních brambor, které bude uvádět do oběhu nebo vyvážet.

(9) Podnikatelské zájmy právnických osob, které jsou v souladu s tímto zákonem, ochraňuje sdružení právnických osob s názvem „Potravinářská komora“ založené podle zvláštního zákona.^{10f)}

^{10f)} § 20f a následující zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 12 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Tabák určený k orálnímu užití je zakázáno uvádět do oběhu.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4 a doplňují se nové odstavce 5, 6 a 7, které včetně poznámky pod čarou č. 10g) znějí:

„(5) Výrobce nebo dovozce tabákových výrobků je povinen

a) předložit úplný výčet složek použitých při výrobě jednotlivých typů a značek tabákových výrobků s členěním do jednotlivých kategorií podle zvláštního právního předpisu^{10g)} a jejich hmotnostní podíly v daném výrobku, v sestupném pořadí, za účelem zveřejnění,

b) seznam složek podle písmene a) doplnit prohlášením obsahujícím důvody použití těchto složek a jejich funkci ve výrobku, jejich toxikologické účinky na zdraví člověka a návykové účinky, podle dostupných údajů, a to ve shořelé nebo neshořelé formě.

(6) Seznamy složek každého výrobku a prohlášení podle odstavce 5 předloží výrobce nebo dovozce vždy jedenkrát ročně, nejpozději do 31. prosince kalendářního roku

a) Ministerstvu zemědělství, které je poskytne Ministerstvu zdravotnictví k posouzení,

b) Státní zemědělské a potravinářské inspekci, která zveřejní seznam složek každého výrobku, s údaji o celkovém obsahu dehtu, nikotinu a oxidu uhelnatého v příslušném výrobku, za účelem informovat spotřebitele.

(7) Při zveřejňování seznamu složek podle odstavce 6 musí být zachována ochrana údajů představujících obchodní tajemství, které výrobce nebo dovozce za tímto účelem takto označí.

^{10g)} Vyhláška č. 325/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), j), k), l) a m) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro tabákové výrobky.“.

5. V § 17 odst. 1 písm. a) bod 1 zní:

„1. v § 3 odst. 1 písm. b) nebo d) nebo § 3 odst. 2, 3, 4, 6 nebo 7 nebo § 4a odst. 1,“.

6. V § 17 odst. 1 písm. a) bod 2 zní:

„2. v § 11 odst. 1 písm. b) nebo d) nebo § 11 odst. 2 písm. c) nebo d) nebo § 11 odst. 5, 6, 7 nebo 8.“.

7. V § 17 odst. 2 písm. a) bodě 1 se slova „§ 3 odst. 1 písm. c) a e)“ nahrazují slovy „§ 3 odst. 1 písm. c), e), j), k), l) a m) a § 3 odst. 4 nebo 5“ a slova „§ 3a odst. 1 písm. a)“ se nahrazují slovy „§ 3a odst. 1 nebo 2“.

8. V § 17 odst. 2 písm. a) bodě 4 se slova „§ 11 odst. 1 písm. a) a c)“ nahrazují slovy „§ 11 odst. 1 písm. a), c), e) a f)“.

9. V § 17 odst. 2 písm. a) bod 5 zní:

„5. v § 12 odst. 1 písm. a) nebo § 12 odst. 3, 4, 5 nebo 6,“.

10. V § 17 odstavec 7 včetně poznámek pod čarou č. 14a) a 14b) zní:

„(7) Při rozhodování o uložení pokuty a její výši orgány dozoru přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. V případě, kdy došlo k nápravě protiprávního stavu v souladu s uloženým opatřením^{14a)} nebo bezprostředně poté, kdy bylo zjištěno porušení povinnosti a nejednalo se o jinou než zdravotně nezávadnou potravinu nebo o klamání spotřebitele spočívající v porušování některých práv duševního vlastnictví,^{14b)} může orgán dozoru od uložení pokuty upustit.

^{14a)} § 5 odst. 1 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů.

^{14b)} § 8 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.“.

11. V § 18 se vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) podmínky a požadavky na provozní a osobní hygienu při výrobě potravin, kromě potravin živočišného původu,“.

Dosavadní písmena f) až n) se označují jako písmena g) až o).

12. V § 19 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) rozsah znalostí pro získání osvědčení prokazujícího znalost hub, způsob zkoušek, jakož i náležitosti žádosti a osvědčení.“.

13. V § 19 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Ministerstvo zdravotnictví může vyhláškou určit potraviny a suroviny nového typu, schválené k uvádění do oběhu v zemích Evropských společenství, včetně podmínek jejich uvádění do oběhu, jestliže Česká republika obdrží k tomuto potřebné podklady od orgánů Evropských společenství.“.

14. Část druhá se zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 145/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění zákona č. 110/1997 Sb.

§ 22

V zákoně č. 145/2000 Sb., kterým se mění zákon

č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění zákona č. 110/1997 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků)

§ 23

V zákoně č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), se část pátá zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 24

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003, s výjimkou ustanovení § 21 bodů 1, 2 a 13, která nabývají účinnosti šedesátým dnem po jeho vyhlášení, ustanovení bodu 4, které nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, a ustanovení bodu 11, které nabývá účinnosti dnem 1. července 2003.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

147

ZÁKON

ze dne 20. března 2002

o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚSTŘEDNÍ KONTROLNÍ
A ZKUŠEBNÍ ÚSTAV ZEMĚDĚLSKÝ

§ 1

(1) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále jen „Ústav“) je správním úřadem podřízeným Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“). Ústav provádí rovněž odborné a zkušební úkony (§ 2) a odborné činnosti (§ 3).

(2) Ústav je organizační složkou státu,¹⁾ je účetní jednotkou.²⁾ Sídlem Ústavu je Brno.

(3) V čele Ústavu je ředitel, kterého jmenuje a odvolává³⁾ ministr zemědělství; ředitel vykonává funkci v pracovním poměru.

(4) Organizaci Ústavu upravuje organizační řád Ústavu, který schvaluje ministerstvo.

§ 2

Působnost Ústavu na jednotlivých úsecích
podle zvláštních zákonů

(1) Ústav provádí správní řízení a vykonává jiné správní činnosti, odborné a zkušební úkony a kontrolní a dozorové činnosti podle zvláštních zákonů,⁴⁾ a to na úseku

- a) vinohradnictví,
- b) krmiv,
- c) odrůd, osiv a sadby pěstovaných rostlin,
- d) ochrany chmele,
- e) hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů a agrochemického zkoušení zemědělských půd,
- f) ochrany práv k odrůdám rostlin.

(2) Ústav na úseku nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty podle zvláštního zákona⁵⁾ provádí státní odbornou kontrolu, kontrolu a zkoušky těchto organismů a produktů a podává v případě zjištění porušení stanovených povinností podnět České inspekci životního prostředí k zahájení správního řízení a informuje o tom Ministerstvo životního prostředí.

§ 3

Další činnosti Ústavu

- (1) Ústav vykonává i odborné činnosti spočívající
- a) ve vyvíjení a ověřování laboratorních postupů, metod zkoušení a metod provádění a vyhodnocování vegetačních a biologických zkoušek, popřípadě ve spoluúčasti na jejich vývoji nebo ověřování, a ve zpracovávání jednotných pracovních postupů provádění odborných a zkušebních úkonů a zajišťování jejich harmonizace s evropskými a mezinárodními technickými normami (dále jen „postupy a metody“),

¹⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 27 odst. 4 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 115/1995 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty o a změně některých souvisejících zákonů.

Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám).

⁵⁾ § 19 zákona č. 153/2000 Sb.

- b) v metodickém vedení fyzických nebo právnických osob, které splňují podmínky pro provádění odborných a zkušebních úkonů stanovených tímto zákonem a zvláštními zákony,⁴⁾
- c) v organizování mezilaboratorních porovnávacích zkoušek pro zajištění kvality práce laboratoří Ústavu a laboratoří fyzických nebo právnických osob, které splňují podmínky pro provádění odborných a zkušebních úkonů stanovených tímto zákonem a zvláštními zákony,⁴⁾
- d) v monitoringu
 1. výskytu rizikových látek a kontaminantů v krmivech, půdě a ve vstupech do půdy ve vazbě na komplexní zajištění nezávadnosti zemědělských výrobků a potravin,
 2. ovocných sadů obhospodařovaných v režimu intenzivního ovocnářství,
- e) ve vydávání odborných posudků nebo stanovisek na žádost organizačních složek státu,
- f) v zajišťování vzdělávání zaměstnanců pracujících v Ústavu,
- g) ve vedení evidencí potřebných k plnění svých úkolů.

(2) Kromě činností uvedených v odstavci 1 může Ústav provádět chemické, biochemické, mikrobiologické, biologické a jiné zkoušky na základě žádosti organizačních složek státu.

(3) Zkoušky podle odstavce 2 může provádět Ústav na základě žádosti fyzické nebo právnické osoby, zejména pokud má v určité oblasti zkušební činnosti jedinečné přístrojové vybavení. Tyto zkoušky provádí Ústav pro žadatele za náhradu.

(4) K provádění odborných a zkušebních úkonů a odborných činností provozuje Ústav laboratoře, biologické testovací stanice, zkušební stanice a jiná odborná pracoviště.

(5) Ústav při plnění svých úkolů spolupracuje s obdobnými odbornými a zkušebními úřady v zahraničí. Ústav rovněž spolupracuje s příslušnými mezinárodními organizacemi, případně se podílí na jejich činnosti.

§ 4

Zajišťování odborných a zkušebních úkonů Ústavem

(1) Ústav provádí odborné a zkušební úkony k plnění svých úkolů v rámci správních činností podle zvláštních zákonů.⁴⁾ Ústav může provádění těchto

úkonů zajistit uzavřením smlouvy s fyzickou nebo právnickou osobou, jestliže

- a) její technické vybavení odpovídá příslušnému druhu a rozsahu odborných a zkušebních úkonů,
- b) odborné a zkušební úkony budou provádět fyzické osoby nejméně s úplným středním odborným vzděláním zemědělského, chemického nebo biologického zaměření,
- c) výsledky ověřovacích laboratorních zkoušek podle zvláštních zákonů⁴⁾ byly shledány v rozmezí přípustných tolerancí,
- d) na její majetek nebyl prohlášen konkurz, neprobíhá konkurzní nebo vyrovnací řízení nebo nebyl návrh na prohlášení konkurzu zamítnut pro nedostatek majetku,
- e) má příslušné oprávnění k podnikání.⁶⁾

(2) Před uzavřením smlouvy musí fyzická nebo právnická osoba, se kterou má být uzavřena smlouva, předložit

- a) doklad o oprávnění k podnikání včetně výpisu z obchodního rejstříku, je-li v něm zapsána, ne starší než 6 měsíců,
- b) další doklady nezbytné k ověření splnění podmínek podle odstavce 1 písm. a) až c) a e).

(3) Doklady uvedené v odstavci 2 mohou být předloženy též ve formě úředně ověřené kopie.

(4) Smlouva podle odstavce 1 upraví rovněž

- a) vymezení rozsahu prováděných odborných a zkušebních úkonů,
- b) určení technického vybavení, které bude k provádění odborných a zkušebních úkonů použito,
- c) určení postupů a metod, podle kterých budou odborné a zkušební úkony prováděny,
- d) způsob náhrady nákladů za provádění odborných a zkušebních úkonů,
- e) způsob výkonu odborného dozoru Ústavu nad odbornými a zkušebními úkony, které budou prováděny na základě této smlouvy.

§ 5

Oprávnění udělované Ústavem k výkonu odborných činností

(1) Laboratorní zkoušky jakosti krmiv, doplňkových látek a premixů podle zvláštního zákona⁷⁾ a odběry vzorků půd a jejich chemické rozborů pro účely agrochemického zkoušení zemědělských půd podle zvláštního zákona⁸⁾ mohou kromě Ústavu provádět

⁶⁾ Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 17 zákona č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 10 zákona č. 156/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

pouze fyzické nebo právnické osoby, které mají k výkonu odborných činností oprávnění udělené Ústavem.

(2) Podmínky, za kterých lze oprávnění k výkonu odborných činností podle odstavce 1 udělit, změnit, odejmout nebo zrušit, upravují zvláštní zákony.⁹⁾

§ 6

Náhrada nákladů za provedení odborných a zkušebních úkonů

(1) Ústav je oprávněn požadovat za provedení odborných a zkušebních úkonů podle zvláštních zákonů⁴⁾ náhradu vynaložených nákladů, které je povinen podle těchto zvláštních zákonů hradit žadatel. Výše náhrad nákladů vychází z propočtu nákladů spojených s odbornými a zkušebními úkony.

(2) Náhrady nákladů za odborné a zkušební úkony se stanoví

- a) v oblasti biologického zkoušení krmiv, doplňkových látek nebo jejich nového užití podle zvláštního zákona,¹⁰⁾ a to podle jednotlivých druhů zvířat, k jejichž krmení jsou krmiva nebo doplňkové látky určeny; celkové náklady jsou tvořeny součtem nákladů za všechny provedené zkušební úkony,
- b) v oblasti zkoušení odrůd pro registraci podle zvláštního zákona¹¹⁾ a pro udělení ochranných práv podle zvláštního zákona¹²⁾ za každoročně provedené zkoušky odrůd zařazených do skupin podle náročnosti zkoušek, a to pro zkoušky odlišnosti, uniformity, stálosti a užitné hodnoty a pro technologické rozborů a speciální testy,
- c) v oblasti uznávacího řízení množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu podle zvláštního zákona,¹¹⁾ a to podle plochy množitelských porostů, počtu přehlídek a rozsahu laboratorního zkoušení,
- d) v oblasti registrace hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků a substrátů podle zvláštního zákona,¹³⁾ a to jako souhrn nákladů za provedené biologické zkoušky a testy, chemické rozborů a související úkony.

(3) Ústav je oprávněn požadovat od žadatele podle zvláštních zákonů,⁴⁾ na jehož žádost se mají od-

borné a zkušební úkony provést, přiměřenou zálohu, popřípadě i náhradu nákladů předem, je-li nepochybné, že tyto úkony budou muset být Ústavem provedeny a je-li známa výše jejich náhrady.

(4) Výdaje vynaložené Ústavem v souvislosti s prováděním odborných a zkušebních úkonů podle § 4 odst. 1 lze kompenzovat¹⁴⁾ náhradami nákladů za odborné a zkušební úkony podle odstavce 2 hrazenými žadatelem podle zvláštních zákonů.⁴⁾ Kompenzovat lze i výdaje vynaložené Ústavem na odborné a zkušební úkony prováděné na vyžádání fyzických a právnických osob.

§ 7

Kontrola a státní dozor

(1) Při výkonu kontroly nebo státního dozoru (dále jen „kontrola“) podle § 2 postupuje Ústav vůči fyzickým nebo právnickým osobám, na které se vztahují povinnosti stanovené zvláštními zákony,⁴⁾ (dále jen „kontrolované osoby“) podle zákona o státní kontrole,¹⁵⁾ nestanoví-li zvláštní zákony⁴⁾ upravující působnost Ústavu na jednotlivých úsecích jeho činnosti jinak, a podle tohoto zákona.

(2) Zaměstnanci v Ústavu vykonávající kontrolu jsou mimo práv a povinností stanovených podle zákona o státní kontrole,¹⁵⁾ popřípadě podle zvláštních zákonů⁴⁾ podle odstavce 1 při kontrole oprávnění

- a) ověřovat totožnost fyzických osob, jsou-li kontrolovanými osobami, a též totožnost fyzických osob, které při kontrole zastupují kontrolované osoby, a oprávnění těchto osob k zastupování,
- b) pořizovat kopie nebo výpisy z písemných materiálů, které jsou předkládány při kontrole,
- c) pořizovat v souvislosti s prováděním kontroly fotodokumentaci,
- d) v nezbytném rozsahu vjíždět dopravními prostředky na komunikační cesty, na pozemky a do provozních a skladovacích prostor a zařízení kontrolovaných osob.

(3) Zaměstnanci v Ústavu vykonávající kontrolu se prokazují písemným pověřením, v němž je vymezen předmět kontroly a okruh kontrolovaných osob.

⁹⁾ § 17 zákona č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 10 zákona č. 156/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Zákon č. 92/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon č. 408/2000 Sb.

¹³⁾ Zákon č. 156/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ § 49 odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Zjistí-li Ústav při výkonu kontroly podle odstavce 1 skutečnosti, na jejichž základě je třeba učinit opatření, jež jsou v působnosti jiných organizačních složek státu, je povinen je těmito složkám oznámit.

(5) Ústav při výkonu kontroly postupuje při nakládání s osobními údaji fyzických osob podle zvláštního právního předpisu.¹⁶⁾

§ 8

Vyžadování a poskytování informací a spolupráce

(1) Ústav je v rozsahu své působnosti stanovené tímto zákonem a zvláštními zákony⁴⁾ oprávněn vyžadovat od organizačních složek státu, zejména od orgánů ochrany veřejného zdraví, orgánů veterinární správy, živnostenských úřadů a celních úřadů, a od orgánů územních samosprávných celků bezúplatně poskytování informací souvisejících se zajišťováním kontroly.

(2) Ústav v rozsahu své působnosti stanovené tímto zákonem a zvláštními zákony⁴⁾ poskytuje informace a spolupracuje s organizačními složkami státu a orgány územních samosprávných celků a se zájmovými a profesními sdruženími.

§ 9

Využívání údajů katastru nemovitostí a výsledků zeměměřických činností

Ústav je při výkonu své působnosti stanovené tímto zákonem a zvláštními zákony⁴⁾ oprávněn v nezbytném rozsahu a bezúplatně využívat údajů katastru nemovitostí¹⁷⁾ včetně katastrálních map a výsledků zeměměřických činností,¹⁸⁾ zejména státních mapových děl.¹⁹⁾

§ 10

Věstník Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského

(1) Ústav vydává Věstník Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále jen „Věstník“). Věstník vychází periodicky nejméně čtyřikrát ročně.

(2) Ve Věstníku se zveřejňují zejména

a) údaje stanovené zvláštními zákony,⁴⁾

b) postupy a metody podle § 3 odst. 1 písm. a),
c) oznámení a informace Ústavu.

(3) Ústav rovněž zveřejňuje údaje obsažené ve Věstníku způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Ústav při zveřejňování údajů obsažených ve Věstníku postupuje při nakládání s osobními údaji fyzických osob podle zvláštního právního předpisu.¹⁶⁾

§ 11

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo stanoví vyhláškou sazebník náhrad nákladů za odborné a zkušební úkony vykonávané v působnosti Ústavu podle zvláštních zákonů.⁴⁾

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů

§ 12

Zákon č. 115/1995 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů, ve znění zákona č. 216/2000 Sb. a zákona č. 50/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. d) se za slova „Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému“ vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 1a), která zní:

„^{1a)} Zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělskému a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělskému).“

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1a) se označuje jako poznámka pod čarou č. 1b) včetně odkazu na ni.

2. § 3 včetně poznámky pod čarou č. 2) se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o krmivech

§ 13

Zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění zákona č. 244/2000 Sb., se mění takto:

¹⁶⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ § 22 odst. 4 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ § 4 a 6 zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění zákona č. 186/2001 Sb.

¹⁹⁾ § 2 písm. g) a h) zákona č. 200/1994 Sb., ve znění zákona č. 186/2001 Sb.

§ 2 odst. 1 písm. b) a c) nařízení vlády č. 116/1995 Sb., kterým se stanoví geodetické referenční systémy, státní mapová díla závazná na celém území státu a zásady jejich používání.

1. V § 10 odst. 1 se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovem „ústav“ a slova „Věstníku Ministerstva zemědělství“ se nahrazují slovy „Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského“.

2. V § 17 odstavce 2 až 4 znějí:

„(2) Ústav může k provádění některých laboratorních zkoušek udělit oprávnění osobám, které o to požádají, (dále jen „provozovatelé laboratoří“).

(3) Seznam laboratoří ústavu provádějících laboratorní zkoušení jakosti krmiv, doplňkových látek a premixů v rámci výkonu odborného dozoru a seznam osob oprávněných provádět laboratorní zkoušky zveřejní ústav ve Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

(4) Žádost o udělení oprávnění musí obsahovat

- jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo výkonu činnosti, bydliště a identifikační číslo, jde-li o osobu fyzickou, nebo název, popřípadě obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o osobu právnickou,
- údaje o přístrojovém vybavení laboratoře,
- údaje o vzdělání pracovníků laboratoře,
- rozsah činností, pro které má být oprávnění uděleno.“

3. V § 17 odst. 5 až 7 a 9 se slovo „pověření“ nahrazuje slovem „oprávnění“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech)

§ 14

Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění zákona č. 308/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 3 se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovem „ústav“ a slova „Věstníku Ministerstva zemědělství České republiky“ se nahrazují slovy „Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského“.

2. V 10 odstavce 2 zní:

„(2) Ústav provádí odběry vzorků půd a jejich chemické rozborů pro účely agrochemického zkoušení zemědělských půd. Ústav může k provádění odběru vzorků půd a jejich chemických rozborů udělit oprávnění osobám, které o to požádají. Žádost o udělení oprávnění obsahuje

oprávnění obsahuje

- jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo výkonu činnosti, bydliště a identifikační číslo, jde-li o osobu fyzickou, nebo název, popřípadě obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o osobu právnickou,
- údaje o technickém vybavení,
- údaje o vzdělání odborných pracovníků,
- rozsah činností, pro které má být oprávnění uděleno.“

3. V § 10 odst. 3 a 4 se slovo „pověření“ nahrazuje slovem „oprávnění“.

4. V § 10 odst. 4 a 6 se slovo „pověřená“ nahrazuje slovem „oprávněná“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám)

§ 15

Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám), se mění takto:

1. V § 13 odst. 1 se slova „Věstníku Ministerstva zemědělství (dále jen „Věstník“)" nahrazují slovy „Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále jen „Věstník“)"“.

2. V § 26 odst. 1 se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovem „Ústav“.

ČÁST ŠESTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 16

(1) Žádosti o udělení pověření k laboratorním zkouškám jakosti krmiv, doplňkových látek a premixů podle zákona o krmivech⁷⁾ nebo žádosti o udělení pověření k odběru vzorků půd a k jejich chemickým rozborům pro účely agrochemického zkoušení zemědělských půd podle zákona o hnojivech⁸⁾ podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za žádosti o udělení oprávnění podle tohoto zákona.

(2) Pověření udělená Ústavem k laboratorním zkouškám jakosti krmiv, doplňkových látek a premixů podle zákona o krmivech⁷⁾ a pověření udělená Ústavem k odběru vzorků půd a k jejich chemickým rozborům pro účely agrochemického zkoušení zemědělských půd podle zákona o hnojivech⁸⁾ přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za oprávnění udělená podle tohoto zákona.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 17

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. **Rychetský** v. r.

148

ZÁKON

ze dne 20. března 2002,

kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o Pozemkovém fondu České republiky

Čl. I

Zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění zákona č. 546/1992 Sb., zákona č. 161/1997 Sb., zákona č. 269/1998 Sb., zákona č. 95/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., nálezů Ústavního soudu uveřejněného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 66/2000 Sb., zákona č. 308/2000 Sb., zákona č. 313/2001 Sb. a zákona č. 15/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. h) se na konci věty doplňují slova „a veřejné vysoké školy“.

2. V § 2 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který včetně poznámky pod čarou č. 3) zní:

„(7) Pozemkový fond nemovitosti, které má ve správě podle zvláštního předpisu, bezúplatně převede na veřejnou vysokou školu, jde-li o majetek, který veřejná vysoká škola nebo její vysokoškolský zemědělský nebo lesní statek potřebuje k zajištění vzdělávací, vědecké, výzkumné a vývojové činnosti při uskutečňování akreditovaných studijních programů.“³⁾

³⁾ § 101 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavce 7 až 9 se označují jako odstavce 8 až 10.

3. V § 2a se odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 5) zrušuje.

4. V § 6 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) schvalovat organizační řád a pracovní řád Pozemkového fondu.“

5. V § 8 odst. 1 větě první se slovo „místopředsedy“ nahrazuje slovy „nejvýše dvou místopředsedů“.

6. V § 8 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Výbor rozhoduje usnesením. Výbor je schopen se usnášet, jestliže se jeho zasedání účastní nejméně 6 členů, včetně předsedy nebo místopředsedy pověřeného zastupováním předsedy. K přijetí rozhodnutí výboru se vyžaduje souhlas většiny přítomných členů výboru; v případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas přededávajícího.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

7. Za § 14 se vkládá nový § 14a, který zní:

„§ 14a

Zaměstnanci a členové orgánů Pozemkového fondu nemohou nabývat pozemky z majetku státu, které Pozemkový fond převádí na jiné osoby podle § 8 zákona č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.“

8. V § 15 odst. 4 se číslovka „100“ nahrazuje číslovkou „200“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Čl. II

Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 113/1994 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 96/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 203/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 169/1998 Sb., zákona č. 95/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 364/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb. a zákona č. 120/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 písm. b) se za slova „ve veřejné dražbě“ vkládají slova „anebo o nabytí nemovitosti při zrušení právnické osoby bez likvidace nebo při rozdě-

lení likvidačního zůstatku při zrušení právnické osoby s likvidací“.

2. V § 19 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) příležitostných bezúplatných nabytí movitého majetku a jiného majetkového prospěchu, jehož hodnota nepřesahuje 3 000 Kč.“.

3. V § 20 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) Českou republikou, jakož i bezúplatné poskytnutí majetku Českou republikou,“.

4. V § 20 odst. 3 se slova „pokud právo hospodaření s tímto majetkem vykonávají ústřední orgány, státní fondy, okresní úřady nebo rozpočtové či příspěvkové organizace zřízené ústředními orgány nebo okresními úřady“ nahrazují slovy „pokud s majetkem státu hospodaří organizační složky státu, Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu, státní příspěvkové organizace nebo státní fondy“.

5. V § 20 odst. 6 písmeno f) zní:

„f) převody a přechody majetku právnických osob při jejich sloučení, splnutí, rozdělení nebo přeměně,“.

6. V § 20 se na konci odstavce 6 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) převody nemovitostí z vlastnictví České republiky, které před převodem byly ve správě Pozemkového fondu České republiky.“.

7. V § 21 odst. 1 písm. b) se slova „kterými pří-

slušný státní orgán potvrzuje nebo osvědčuje“ nahrazují slovy „kterými se potvrzují nebo osvědčují“.

8. V § 21 odst. 1 poslední věta zní: „Součástí daňového přiznání je ověřený opis smlouvy nebo jiné listiny, kterou se potvrzují nebo osvědčují vlastnické vztahy k nemovitosti, a znalecký posudek o ceně nemovitosti, jde-li o úplatný nebo bezúplatný převod či přechod vlastnictví k nemovitosti; znalecký posudek se nevyžaduje v případě převodu nebo přechodu vlastnictví k pozemku bez trvalých porostů a staveb nebo nemovitosti z vlastnictví obce, v případě vydražení nemovitosti anebo v případě zcela osvobozeného převodu nebo přechodu vlastnictví k nemovitosti, s výjimkou vkladu nemovitosti do obchodní společnosti nebo družstva, pokud správce daně nestanoví jinak.“.

9. V § 21 odst. 2 věta druhá zní: „Přiznání k dani dědické a dani darovací nepodléhá nabytí nebo poskytnutí majetku, je-li poplatníkem Česká republika.“.

10. V § 21 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Obdobně se postupuje při převodech ostatních nemovitostí z vlastnictví České republiky, které před převodem byly ve správě Pozemkového fondu České republiky.“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

149

ZÁKON

ze dne 20. března 2002,

kterým se mění zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám), a zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám)

Čl. I

Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám), se mění takto:

1. Za § 23 se vkládají nové § 23a až 23j, které včetně nadpisu znějí:

„Poplatky za trvání ochranných práv k chráněné odrůdě

§ 23a

Za trvání ochranných práv k chráněné odrůdě je držitel šlechtitelských práv povinen platit po celou dobu trvání ochranných práv k chráněné odrůdě poplatky (dále jen „udržovací poplatky“), které vybírá Ústav.

§ 23b

Sazby

Sazby udržovacích poplatků jsou stanoveny v sazebníku udržovacích poplatků, který je uveden v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

§ 23c

Poplatník

Poplatníkem udržovacích poplatků je držitel šlechtitelských práv.

§ 23d

Osvobození od poplatků

Od placení udržovacích poplatků je osvobozena Česká republika.

§ 23e

Splatnost udržovacího poplatku

(1) Udržovací poplatky se platí za každý jednotlivý rok trvání ochranných práv k chráněné odrůdě, počínaje dnem udělení ochranných práv k chráněné odrůdě (§ 16).

(2) První udržovací poplatek se platí bez vyměření a je splatný do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byla ochranná práva k chráněné odrůdě udělena.

(3) Udržovací poplatek za následující rok je splatný bez vyměření nejpozději dnem, ve kterém uplyne předchozí rok.

§ 23f

Placení udržovacího poplatku

(1) Poplatník je povinen u každé platby udržovacího poplatku uvést, které chráněné odrůdy se platba udržovacího poplatku týká. Nelze-li jednoznačně zjistit účel platby, Ústav poplatníka vyzve, aby ve stanovené lhůtě tento účel písemně sdělil. Nevyhoví-li poplatník této výzvě, platí, že k platbě nedošlo a Ústav platbu vrátí.

(2) Nemá-li splatný udržovací poplatek zaplacen ve stanovené výši, vyzve Ústav poplatníka k jeho doplacení; k tomu stanoví lhůtu 15 dnů ode dne doručení výzvy. Po marném uplynutí této lhůty se má za to, že udržovací poplatek nebyl zaplacen. Ústav platbu, kterou neobdržel v plné výši, poplatníkovi vrátí do 30 dnů ode dne marného uplynutí stanovené lhůty. Ustanovení odstavce 4 tím není dotčeno.

(3) Udržovací poplatek lze řádně zaplatit nejdříve 1 rok přede dnem jeho splatnosti. Udržovací poplatek, který byl zaplacen předčasně, Ústav uzná za řádně zaplacený jen na základě písemné žádosti poplatníka, je-li zaplacen ve výši stanovené tímto zákonem.

(4) Nebyl-li udržovací poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě nebo platí-li, že nebyl zaplacen podle odstavce 2, může jej poplatník dodatečně uhradit ve lhůtě 6 měsíců ode dne jeho splatnosti. V tomto případě je poplatník povinen zaplatit udržovací poplatek ve výši dvojnásobku příslušné sazby.

§ 23g

(1) Ústav zaplacený udržovací poplatek vrátí, jestliže nevznikla povinnost jej platit; to neplatí, jestliže na základě žádosti poplatníka podle § 23f odst. 3 Ústav uznal udržovací poplatek, který dosud nebyl splatný, za řádně zaplacený.

(2) Ústav vrátí bez žádosti poplatníkovi částku, o kterou zaplatil za udržovací poplatek více, než byl povinen, převyšuje-li tato částka 50 Kč.

(3) Ústav zaplacený udržovací poplatek nevrátí, došlo-li po jeho zaplacení k zániku nebo zrušení ochranných práv, a to včetně udržovacího poplatku zaplaceného předčasně podle § 23f odst. 3.

§ 23h

Způsob placení udržovacího poplatku

(1) Udržovací poplatek se platí

- a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u banky nebo pobočky zahraniční banky anebo držitele poštovní licence na příslušný účet Ústavu,
- b) složením hotovosti v pokladně Ústavu; o přijetí platby Ústav vydá potvrzení,
- c) šekem.

(2) Ústav ve Věstníku zveřejní číslo příslušného účtu pro placení udržovacích poplatků.

§ 23i

Řízení

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, nelze u udržovacího poplatku

- a) prominout zmeškání lhůty k jeho zaplacení,
- b) povolit posečkání s jeho zaplacením,
- c) povolit jeho zaplacení ve splátkách.

(2) Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, platí pro řízení ve věcech udržovacích poplatků ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků.¹³⁾

§ 23j

Rozpočtové určení udržovacích poplatků

Udržovací poplatky jsou příjmem státního rozpočtu.“

2. V § 25 odst. 1 se slova „správní poplatek podle zvláštního zákona“ nahrazují slovy „udržovací poplatek“.

3. Doplnuje se příloha č. 3, která včetně nadpisu zní:

„Příloha č. 3 k zákonu č. 408/2000 Sb.

Sazebník udržovacích poplatků

Udržovací poplatek za trvání ochranných práv k chráněné odrůdě činí

- a) za první rok trvání ochranných práv 800 Kč,
- b) za druhý rok trvání ochranných práv 800 Kč,
- c) za třetí rok trvání ochranných práv 800 Kč,
- d) za čtvrtý rok trvání ochranných práv 800 Kč,
- e) za pátý rok trvání ochranných práv 1 000 Kč,
- f) za šestý rok trvání ochranných práv 1 000 Kč,
- g) za sedmý rok trvání ochranných práv 1 000 Kč,
- h) za osmý rok trvání ochranných práv 1 000 Kč,
- i) za devátý rok trvání ochranných práv 1 200 Kč,
- j) za desátý rok trvání ochranných práv 1 200 Kč,
- k) za jedenáctý rok trvání ochranných práv 1 200 Kč,
- l) za dvanáctý rok trvání ochranných práv 1 200 Kč,
- m) za třináctý rok trvání ochranných práv 1 500 Kč,
- n) za čtrnáctý rok trvání ochranných práv 1 500 Kč,
- o) za patnáctý rok trvání ochranných práv 1 500 Kč,
- p) za šestnáctý rok trvání ochranných práv 1 500 Kč,
- r) za sedmnáctý rok trvání ochranných práv 2 000 Kč,
- s) za osmnáctý rok trvání ochranných práv 2 000 Kč,
- t) za devatenáctý rok trvání ochranných práv 2 000 Kč,
- u) za dvacátý rok trvání ochranných práv 2 000 Kč,
- v) za každý další rok trvání ochranných práv 4 000 Kč.“

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. II

Sazebník správních poplatků uvedený v příloze k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona

č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb. a zákona č. 146/2002 Sb., se mění takto:

1. Položka 88 zní:

„Položka 88

Podání žádosti o udělení ochranných práv k odrůdě rostlin (§ 8 a násl. zákona č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám)

Kč 1 000,—.

2. Položka 89 se zrušuje.

3. Položka 90 zní:

„Položka 90

Podání návrhu na udělení nucené licence (§ 21 zákona č. 408/2000 Sb.)

Kč 3 000,—.

4. Položka 91 zní:

„Položka 91

a) Zápis změny v osobě žadatele (§ 15 zákona č. 408/2000 Sb.)

Kč 500,—

b) Zápis smlouvy o převodu ochranných práv k chráněné odrůdě nebo o převodu podílu ochranných práv k chráněné odrůdě (§ 24 zákona č. 408/2000 Sb.)

Kč 1 000,—

c) Zápis nucené licence, změny jména, příjmení, obchodního jména, trvalého pobytu nebo sídla držitele šlechtitelských práv nebo poskytnutí licence (§ 26 zákona č. 408/2000 Sb.)

Kč 200,—.

ČÁST TŘETÍ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. III

1. Pokud byl správní poplatek za platnost šlechtitelského osvědčení splatný a zaplacený podle dosavadního právního předpisu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokládá se za řádně zaplacený podle tohoto zákona pro celé období, pro které byl zaplacen.
2. Pokud byl správní poplatek za platnost šlechtitelského osvědčení, který je splatný po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, zaplacen předem, pokládá se tento správní poplatek za udržovací poplatek podle tohoto zákona, pokud splňuje podmínky tímto zákonem stanovené.
3. Pokud nebyl správní poplatek za platnost šlechtitelského osvědčení, který byl splatný přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zaplacen ve stano-

vené výši, je poplatník povinen doplatit správní poplatek podle dosavadního právního předpisu; při výzvě Ústavu k doplacení správního poplatku se postupuje podle tohoto zákona.

4. Pokud lhůta k zaplacení správního poplatku za platnost šlechtitelského osvědčení podle dosavadního právního předpisu marně uplynula přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a tento správní poplatek byl zaplacen podle dosavadního právního předpisu v další lhůtě 6 měsíců, považuje se tento správní poplatek za udržovací poplatek podle tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

150

ZÁKON

ze dne 21. března 2002

soudní řád správní

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje

- a) pravomoc a příslušnost soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví a některé otázky organizace soudů a postavení soudců,
- b) postup soudů, účastníků řízení (dále jen „účastník“) a dalších osob ve správním soudnictví.

§ 2

Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

§ 3

(1) Ve správním soudnictví jednájí a rozhodují krajské soudy a Nejvyšší správní soud. U krajských soudů vykonávají správní soudnictví specializované senáty a specializovaní samosoudci.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, vztahují se na organizaci soudů a postavení soudců, rozhodujících ve správním soudnictví, obecné právní předpisy.¹⁾

HLAVA II

PRAVOMOC A PŘÍSLUŠNOST SOUDŮ

Pravomoc soudů

§ 4

(1) Soudy ve správním soudnictví rozhodují o

- a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“),
- b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu,
- c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu,
- d) kompetenčních žalobách.

(2) Ve správním soudnictví dále soudy rozhodují

- a) ve věcech volebních,
- b) ve věcech politických stran a politických hnutí.

§ 5

Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

§ 6

Z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon.

§ 7

Příslušnost soudů

(1) Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud.

(2) Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

(3) Ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.

(4) Ve věcech nemocenského pojištění, pojistného

¹⁾ Například zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění zákona č. 151/2002 Sb.

na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(5) Byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému. Byla-li věc nesprávně postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, vrátí ji Nejvyšší správní soud krajskému soudu, který ji postoupil, nebo ji postoupí krajskému soudu věcně a místně příslušnému.

(6) Není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

HLAVA III

VYLOUČENÍ SOUDCŮ, PŘIKÁZÁNÍ VĚCI JINÉMU SOUDU, DOŽÁDÁNÍ

§ 8

Vyloučení soudců a dalších osob

(1) Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

(2) Z obdobných důvodů je vyloučena i jiná osoba, která se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci soudu, (dále jen „soudní osoba“) a též tlumočnick a znalec.

(3) Soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce, Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

(4) Soudní osoba, tlumočnick nebo znalec sdělí důvody své podjatosti předsedovi senátu. O vyloučení rozhoduje senát. Ustanovení odstavce 3 se užije přiměřeně.

(5) Účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

§ 9

Přikázání věci jinému soudu

(1) Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát.

(2) Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

(3) Účastníci mají právo vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána, a v případě odstavce 2 též k důvodu přikázání.

§ 10

Dožádání

Úkony, které by příslušný soud mohl provést jen s obtížemi nebo neúčelnými náklady anebo které v jeho obvodu provést nelze, provede podle jeho dožádání okresní soud nebo specializovaný senát krajského soudu.

ČÁST DRUHÁ

ORGANIZACE

HLAVA I

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD

§ 11

- (1) Zřizuje se Nejvyšší správní soud.
- (2) Sídlem Nejvyššího správního soudu je Brno.

§ 12

(1) Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále roz-

hoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem.

(2) Nejvyšší správní soud sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů ve správním soudnictví a na jejich základě v zájmu jednotného rozhodování soudů přijímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu.

(3) V zájmu zákonného a jednotného rozhodování správních orgánů se Nejvyšší správní soud v případech a postupem v tomto zákoně stanoveným může při své rozhodovací činnosti usnést na zásadním usnesení.

§ 13

(1) Nejvyšší správní soud se skládá z předsedy soudu, místopředsedy soudu, předsedů kolegií, předsedů senátů a dalších soudců.

(2) Předsedu a místopředsedu Nejvyššího správního soudu jmenuje a odvolává z řad soudců tohoto soudu prezident republiky.

(3) Rozhodovací činnost Nejvyššího správního soudu vykonávají soudci. Předseda a místopředseda Nejvyššího správního soudu vykonávají kromě rozhodovací činnosti také státní správu Nejvyššího správního soudu v rozsahu stanoveném tímto zákonem. Předsedové kolegií kromě rozhodovací činnosti též organizují a řídí činnost kolegií. Předsedové senátů kromě rozhodovací činnosti též organizují a řídí činnost senátů.

§ 14

(1) Soudci Nejvyššího správního soudu je jmenován alespoň jeden asistent soudce. Pracovní poměr asistenta soudce vzniká jmenováním a řídí se zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Asistenta soudce jmenuje a odvolává předseda Nejvyššího správního soudu na návrh soudce, o jehož asistenta se jedná. Funkce asistenta soudce se považuje za zrušenou, zanikne-li funkce příslušného soudce.

(3) Asistentem soudce může být jmenován bezúhonný občan, který má vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice. Podmínku bezúhonnosti nespĺňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, pokud se na něj nehledí, jako by odsouzen nebyl.

(4) Asistent soudce je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po zániku funkce. Této povinnosti jej může zprostit předseda Nejvyššího správního soudu.

§ 15

(1) Soudci Nejvyššího správního soudu se zařazují rozvrhem práce do kolegií podle hlavních úseků své činnosti.

(2) O počtu kolegií rozhoduje plénum Nejvyššího správního soudu (dále jen „plénum“) na návrh předsedy Nejvyššího správního soudu.

§ 16

(1) Nejvyšší správní soud rozhoduje v senátech nebo v rozšířených senátech, nestanoví-li tento zákon, že rozhoduje a činí jednotlivé úkony předseda senátu.

(2) Senát se skládá

- a) z předsedy a šesti soudců ve věcech volebních, ve věcech politických stran a politických hnutí a v řízení o kompetenčních žalobách,
- b) z předsedy a dvou soudců v ostatních případech.

(3) Rozšířený senát se skládá

- a) z předsedy a šesti soudců, rozhoduje-li o věci postoupené mu senátem složeným podle odstavce 2 písm. b),
- b) z předsedy a osmi soudců v ostatních případech.

§ 17

(1) Dospěl-li senát Nejvyššího správního soudu při svém rozhodování k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru již vyjádřeného v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, postoupí věc k rozhodnutí rozšířenému senátu. Při postoupení svůj odlišný právní názor zdůvodní.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, byl-li odlišný právní názor již vysloven ve stanovisku Nejvyššího správního soudu.

§ 18

(1) Dospěl-li senát Nejvyššího správního soudu při svém rozhodování opětovně k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru o téže právní otázce, o nějž se opírá rozhodnutí správního orgánu, může předložit tuto právní otázku rozšířenému senátu k posouzení.

(2) Usnese-li se rozšířený senát na právním názoru shodném s dosavadní rozhodovací činností Nejvyššího správního soudu, přijme jej jako zásadní usnesení.

(3) Zásadní usnesení uveřejní předseda Nejvyššího správního soudu ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a zašle je správnímu orgánu, jehož se rozhodnutí uvedené v odstavci 1 týkalo, a příslušnému ústřednímu správnímu úřadu.

(4) Jednací řád Nejvyššího správního soudu (dále jen „jedenací řád“) stanoví, ve kterých dalších případech

může předseda Nejvyššího správního soudu předložit rozšířenému senátu k posouzení jiné právní otázky.

§ 19

(1) V zájmu jednotného rozhodování soudů může předseda Nejvyššího správního soudu nebo předseda kolegia Nejvyššího správního soudu nebo rozšířený senát na základě vyhodnocení pravomocných rozhodnutí soudů navrhnout příslušnému kolegiu zaujetí stanoviska. K zaujetí stanoviska je potřebný souhlas většiny všech členů kolegia.

(2) Jde-li o otázky týkající se více kolegií nebo mezi nimi sporné, může předseda Nejvyššího správního soudu v zájmu jednotného rozhodování soudů na základě vyhodnocení pravomocných rozhodnutí soudů navrhnout zaujetí stanoviska plénu.

(3) Před zaujetím stanoviska si Nejvyšší správní soud může vyžádat vyjádření správních úřadů a jiných orgánů, správních senátů krajských soudů a jiných osob.

§ 20

(1) Plénium se skládá ze všech soudců Nejvyššího správního soudu.

(2) Plénium se může platně usnášet za přítomnosti nejméně dvou třetin svých členů. K přijetí usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů; k zaujetí stanoviska, k rozhodnutí o počtu kolegií nebo k přijetí jednacího řádu je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů.

(3) Předseda Nejvyššího správního soudu svolává plénium, určuje jeho program a řídí jeho zasedání. Předseda Nejvyššího správního soudu je povinen do jednoho měsíce svolat plénium, požádá-li o to nejméně třetina všech soudců Nejvyššího správního soudu; v takovém případě předseda Nejvyššího správního soudu určí program pléna podle návrhu toho, kdo o svolání pléna požádal.

(4) Zasedání pléna jsou neveřejná.

(5) Ministr spravedlnosti a předseda Nejvyššího soudu mají právo zúčastnit se zasedání pléna. Na zasedání pléna je možné přizvat také další osoby.

§ 21

(1) Plénium se usnáší na jednacím řádu Nejvyššího správního soudu.

(2) V jednacím řádu Nejvyšší správní soud upraví zejména podrobněji postup při výkonu soudnictví, při jednání kolegií a pléna, při vytváření senátů a rozšířených senátů, při tvorbě rozvrhu práce, při prověrkách rozhodovací činnosti soudců Nejvyššího správního soudu, při sledování a vyhodnocování pravomocných rozhodnutí soudů, při přijímání zásadních usnesení, při

zaujímání stanovisek, při vydávání Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a vnitřní organizaci Nejvyššího správního soudu.

§ 22

Nejvyšší správní soud vydává Sbírku rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), ve které se uveřejňují zejména vybraná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a krajských soudů vydaná ve správním soudnictví a stanoviska a zásadní usnesení Nejvyššího správního soudu.

Soudcovská rada Nejvyššího správního soudu

§ 23

(1) Zřizuje se Soudcovská rada Nejvyššího správního soudu (dále jen „soudcovská rada“), která se skládá z pěti členů.

(2) Funkce člena soudcovské rady je neslučitelná s funkcí předsedy, místopředsedy a předsedy kolegia Nejvyššího správního soudu.

(3) Soudcovská rada je poradním orgánem předsedy Nejvyššího správního soudu.

§ 24

(1) Soudcovskou radu svolává, určuje její program a řídí její jednání předseda soudcovské rady. Předseda soudcovské rady je povinen do jednoho měsíce svolat soudcovskou radu, požádá-li o to její člen, předseda nebo místopředseda Nejvyššího správního soudu.

(2) Soudcovská rada se může platně usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny všech svých členů. K přijetí usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů soudcovské rady.

(3) Zasedání soudcovské rady jsou neveřejná.

(4) Předseda nebo místopředseda Nejvyššího správního soudu se mohou účastnit zasedání soudcovské rady, činit návrhy a vyjadřovat se k projednávaným otázkám. Na zasedání soudcovské rady mohou být přizvány další osoby.

§ 25

(1) Soudcovská rada

- a) vyjadřuje se ke kandidátům na jmenování do funkce předsedy kolegia a předsedy senátu Nejvyššího správního soudu,
- b) vyjadřuje se k soudcům, kteří mají být přiděleni nebo přeloženi k výkonu funkce u Nejvyššího správního soudu nebo kteří mají být přeloženi od Nejvyššího správního soudu k jinému soudu,
- c) projednává návrhy rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu a jeho změn,

- d) vyjadřuje se k zásadním otázkám státní správy Nejvyššího správního soudu,
- e) může požádat předsedu Nejvyššího správního soudu o svolání pléna a navrhnout mu program zasedání pléna,
- f) vyjadřuje se k posudkům předsedy Nejvyššího správního soudu o rozhodovací a jiné činnosti soudců Nejvyššího správního soudu,
- g) doporučuje předsedovi Nejvyššího správního soudu členy senátu, který provádí prověrky rozhodovací činnosti soudců,
- h) plní i další úkoly, stanoví-li tak zvláštní zákon.

(2) Návrhy podle odstavce 1 písm. a) až d) předkládá soudcovské radě předseda Nejvyššího správního soudu; současně určí lhůtu, v níž má být návrh soudcovskou radou projednán, která nesmí být kratší než 3 týdny. Nevyjádří-li se soudcovská rada v této lhůtě, platí, že s návrhem souhlasí.

(3) K posudkům o rozhodovací a jiné činnosti soudců Nejvyššího správního soudu se soudcovská rada vyjadřuje na žádost předsedy Nejvyššího správního soudu nebo Rady pro odbornou způsobilost soudců (dále jen „Rada“).

(4) Členy senátu, který provádí prověrku rozhodovací činnosti soudců, soudcovská rada doporučí předsedovi Nejvyššího správního soudu na jeho žádost.

Státní správa Nejvyššího správního soudu

§ 26

(1) Ústředním orgánem státní správy Nejvyššího správního soudu je Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“).

(2) Státní správu Nejvyššího správního soudu vykonává ministerstvo prostřednictvím předsedy Nejvyššího správního soudu.

(3) Ministerstvo a předseda Nejvyššího správního soudu vykonávají v případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem státní správu Nejvyššího správního soudu s přihlédnutím k vyjádření soudcovské rady.

§ 27

(1) Předseda Nejvyššího správního soudu vykonává státní správu Nejvyššího správního soudu v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(2) Místopředseda Nejvyššího správního soudu se podílí na výkonu státní správy Nejvyššího správního soudu v rozsahu určeném jeho předsedou.

(3) Předseda Nejvyššího správního soudu může při zachování vlastní odpovědnosti pověřit jednotlivými úkony státní správy s jejich souhlasem předsedy senátů a ostatní soudce Nejvyššího správního soudu.

§ 28

Ministerstvo vykonává státní správu Nejvyššího správního soudu tím, že

- a) zajišťuje chod soudu po stránce organizační, zejména každoročně po dohodě s předsedou Nejvyššího správního soudu stanoví s ohledem na množství projednávaných věcí počty soudců, asistentů soudců a dalších zaměstnanců u něj působících,
- b) zajišťuje způsobem stanoveným tímto zákonem chod soudu po stránce personální,
- c) zajišťuje chod soudu po stránce finanční a hospodářské, zejména tím, že zajišťuje financování a materiální zabezpečení soudu a provádí revize hospodářské činnosti soudu,
- d) organizuje, řídí a kontroluje výkon státní správy Nejvyššího správního soudu prováděný jeho předsedou,
- e) organizuje a řídí odbornou přípravu zaměstnanců působících u Nejvyššího správního soudu,
- f) usměrňuje a řídí využívání informačních technologií,
- g) organizuje, řídí a kontroluje zabezpečení úkolů obranného a civilního nouzového plánování, ochrany utajovaných skutečností, bezpečnosti osob a majetku, požární ochrany a úkolů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

§ 29

(1) Předseda Nejvyššího správního soudu vykonává státní správu Nejvyššího správního soudu tím, že

- a) zajišťuje chod soudu po stránce personální a organizační, zejména tím, že zajišťuje řádné obsazení Nejvyššího správního soudu asistenty soudců, odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci soudců a ostatních zaměstnanců působících u tohoto soudu,
- b) zajišťuje chod soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) zajišťuje odbornou výchovu asistentů soudců a ostatních zaměstnanců působících u Nejvyššího správního soudu,
- d) pečuje o další odbornou výchovu soudců,
- e) dohlíží na řádný chod soudních kanceláří,

- f) zajišťuje poskytování informací soudem podle zvláštního zákona,²⁾
- g) zajišťuje bezpečnost soudu a úkoly krizového řízení,
- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

(2) Předseda Nejvyššího správního soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost řízení vedených u Nejvyššího správního soudu. K tomu účelu

- a) provádí prověrky soudních spisů,
- b) dohlíží na úroveň soudního jednání,
- c) vyřizuje stížnosti.

(3) Předseda Nejvyššího správního soudu pečuje o odbornou způsobilost soudců Nejvyššího správního soudu. K tomu účelu

- a) hodnotí odbornou způsobilost soudců přidělených nebo přeložených k výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu,³⁾
- b) nařizuje provedení prověrky rozhodovací činnosti soudce Nejvyššího správního soudu,³⁾
- c) podává Radě návrh na posouzení odborné způsobilosti soudce Nejvyššího správního soudu,³⁾
- d) zpracovává posudek o rozhodovací a jiné činnosti soudců Nejvyššího správního soudu potřebný k hodnocení jejich odborné způsobilosti podle písmena a), nebo byl-li vyžádán Radou,
- e) vyžaduje od soudcovské rady vyjádření ke svému posudku o rozhodovací a jiné činnosti soudců Nejvyššího správního soudu a od Justiční akademie zprávy o výsledcích jejich odborného vzdělávání, potřebné k hodnocení jejich odborné způsobilosti podle písmena a).

§ 30

Stížnosti

(1) Předseda Nejvyššího správního soudu vyřizuje stížnosti na průtahy v řízení, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, předsedy senátu, soudci, asistenty soudců a dalšími zaměstnanci působícími u Nejvyššího správního soudu.

(2) Podání, jejichž obsahem je nesouhlas se způsobem vyřízení stížnosti vyřizované předsedou Nejvyššího správního soudu, vyřizuje ministerstvo. Ministerstvo též vyřizuje stížnosti podle odstavce 1, jestliže si jejich vyřízení vyhradilo.

²⁾ Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Hlava III díl 5 zákona o soudech a soudcích.

HLAVA II

KRAJSKÉ SOUDY

§ 31

(1) Krajský soud ve věcech správního soudnictví, nestanoví-li zákon jinak, rozhoduje ve specializovaných senátech složených z předsedy a dvou soudců.

(2) Ve věcech důchodového pojištění, důchodového zabezpečení, nemocenského pojištění, nemocenské péče v ozbrojených silách, uchazečů o zaměstnání a jejich hmotného zabezpečení podle předpisů o zaměstnanosti, sociální péče a státní sociální podpory, ve věcech přestupků, jakož i v dalších věcech, v nichž tak stanoví zvláštní zákon, rozhoduje specializovaný samosoudce.

(3) Stanoví-li tak tento zákon, rozhoduje a činí jednotlivé úkony předseda senátu. Práva a povinnosti předsedy senátu má i specializovaný samosoudce.

ČÁST TŘETÍ

ŘÍZENÍ VE SPRÁVNÍM SOUDNICTVÍ

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ

§ 32

Zahájení řízení

Řízení je zahájeno dnem, kdy návrh došel soudu; týká-li se návrh věcí uvedených v § 4 odst. 1, nazývá se návrh žalobou.

§ 33

Účastníci řízení a jednání za ně

(1) Účastníky jsou navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný) nebo ti, o nichž to stanoví tento zákon; odpůrcem (žalovaným) je ten, o němž to stanoví zákon.

(2) Způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti, a správní orgán; jinak i ten, komu ji zákon přiznává.

(3) Účastník je způsobilý samostatně činit v řízení úkony (dále jen „procesní způsobilost“), jen jestliže má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu. Procesní způsobilost má i správní orgán a také ten, kdo je podle zákona oprávněn podat návrh.

(4) Za právnickou osobu jedná ten, kdo je k tomu oprávněn podle zvláštního zákona. Za právnickou osobu nemůže jednat ten, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy právnické osoby. Kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění na výzvu soudu prokázat. V téže věci může za právnickou osobu současně jednat pouze jediná osoba.

(5) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jedná za správní orgán jeho vedoucí, popřípadě jiná osoba k tomu oprávněná podle vnitřních předpisů.

(6) Je-li účastníkem stát, jedná za něj ten, o němž to stanoví zvláštní zákon.⁴⁾

(7) Je-li účastníkem soud, jedná za senát, jehož se věc týká, jeho předseda.

(8) Podá-li více osob společný návrh, jedná v řízení každý sám za sebe a s účinky jen pro svou osobu.

§ 34

Osoby zúčastněné na řízení

(1) Osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.

(2) Navrhovatel je povinen v návrhu označit osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, jsou-li mu známy. Předseda senátu takové osoby vyrozumí o probíhajícím řízení a vyzve je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda v řízení budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení; takové oznámení lze učinit pouze v této lhůtě. Současně s vyrozuměním je poučí o jejich právech. Obdobně předseda senátu postupuje, zjistí-li se v průběhu řízení, že je tu další taková osoba. O osobních údajích, o těchto osobách uváděných, platí přiměřeně ustanovení § 37 odst. 3.

(3) Osoba zúčastněná na řízení má právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyrozuměna o nařízeném jednání a žádat, aby jí bylo při jednání uděleno slovo. Doručuje se jí rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí. Osoba zúčastněná na řízení nemůže disponovat jeho předmětem.

(4) Soud usnesením vysloví, že ten, kdo se do-

máhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nesplňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.

§ 35

Zastoupení

(1) Účastník, který nemá procesní způsobilost, musí být v řízení zastoupen zákonným zástupcem.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, účastník může být zastoupen advokátem, popřípadě jinou osobou, která vykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů, týká-li se návrh oboru činnosti v nich uvedených.⁵⁾ Za zastupování náleží odměna; pro určení její výše, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, se užije obdobně zvláštní právní předpis, jímž jsou stanoveny odměny a náhrady advokátům za poskytování právních služeb.

(3) Navrhovatel může být zastoupen též odborovou organizací, jejímž je členem. Za odborovou organizací jedná k tomu pověřený její zaměstnanec nebo člen.

(4) Domáhá-li se soudní ochrany účastník, který tvrdí, že došlo správním orgánem k jeho diskriminaci z důvodu pohlaví, národního, sociálního nebo rasového původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, barvy pleti, jazyka, náboženství, víry, světového názoru, politického nebo jiného smýšlení, zdravotního postižení, věku, majetku, rodu nebo jiného postavení, anebo sexuální orientace, může být zastoupen též právnickou osobou, vzniklou na základě zvláštního zákona,⁶⁾ k jejímž činnostem, uvedeným ve stanovách, patří ochrana před takovou diskriminací. Za právnickou osobu jedná k tomu pověřený její zaměstnanec nebo člen.

(5) Účastník se může dát zastoupit také fyzickou osobou, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu. Soud takové zastoupení usnesením nepřipustí, není-li taková osoba zřejmě způsobilá k řádnému zastupování nebo zastupuje v různých věcech opětovně.

(6) V téže věci může mít účastník jen jednoho zástupce. Zástupce musí jednat osobně, nestanoví-li tak zvláštní zákon výslovně jinak.

(7) Navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát;

⁴⁾ § 7 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

⁵⁾ Například zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát. Požadá-li navrhovatel od osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběžící lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení.

§ 36

Práva a povinnosti účastníků

(1) Účastníci mají v řízení rovné postavení. Soud je povinen poskytnout jim stejné možnosti k uplatnění jejich práv a poskytnout jim poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném pro to, aby v řízení neutrpěli újmu.

(2) Náklady spojené s přibráním tlumočnicka⁷⁾ platí stát.

(3) Účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

§ 37

Úkony účastníků a osob zúčastněných na řízení

(1) Účastníci a osoby zúčastněné na řízení mohou činit své úkony jakoukoli formou, pokud zákon pro některé úkony určitou formu nestanoví. Předseda senátu může vždy uložit, aby úkon byl proveden písemně nebo ústně do protokolu.

(2) Podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona.⁸⁾ Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Činí-li takový úkon kolektivní orgán nebo osoba, za niž podle zvláštního zákona nebo na jeho základě jedná kolektivní orgán, musí k němu být připojen opis usnesení takového orgánu, jímž byl s obsahem podání vysloven souhlas.

(3) Z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, (dále jen „podatel“) v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede

jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. Podléhá-li podání soudnímu poplatku, musí být opatřeno kolkovou známkou v odpovídající hodnotě a musí k němu být připojeny listiny, jichž se podatel dovolává. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.

(4) Navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

(5) Předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

§ 38

Předběžné opatření

(1) Byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

(2) K návrhu na předběžné opatření si soud podle potřeby vyžádá vyjádření ostatních účastníků.

(3) Návrh je nepřipustný, lze-li návrhu na zahájení řízení přiznat odkladný účinek nebo nastává-li tento účinek ze zákona.

(4) Soud může rozhodnutí o předběžném opatření zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným.

§ 39

Spojení a vyloučení věcí

(1) Samostatné žaloby směřující proti témuž rozhodnutí anebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí, může předseda senátu usnesením spojit ke společnému projednání.

(2) Směřuje-li jedna žaloba proti více rozhodnutím, může předseda senátu usnesením každé takové rozhodnutí vyloučit k samostatnému projednání, není-li společné řízení možné nebo vhodné.

⁷⁾ Čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

⁸⁾ Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu).

§ 40

Lhůty

(1) Lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

(2) Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

(3) Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

(4) Lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

(5) Nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.

(6) Nemá-li zvláštní zákon, jímž se stanoví lhůty k podání návrhu k soudu, ustanovení o počítání a běhu lhůt, platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

§ 41

Zvláštní ustanovení o běhu některých lhůt

Stanoví-li zvláštní zákon ve věcech přestupků, kárných nebo disciplinárních nebo jiných správních deliktů (dále jen „správní delikt“) lhůty pro zánik odpovědnosti, popřípadě pro výkon rozhodnutí, tyto lhůty po dobu řízení před soudem podle tohoto zákona neběží. To platí obdobně o lhůtách pro zánik práva ve věcech daní, poplatků, odvodů, záloh na tyto příjmy a odvodů za porušení rozpočtové kázně, které jsou příjmem státního rozpočtu České republiky, státních fondů a rozpočtů územních samosprávných celků.

§ 42

Doručování

(1) Soud doručuje písemnosti soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. Ukáže-li se toho potřeba, může soud požádat o doručení i jiný státní orgán.

(2) Má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však

účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim.

(3) Jestliže doručování písemností zřejmě bude spojeno s průtahy nebo s obtížemi, může předseda senátu uložit tomu, jehož se to týká, aby si pro doručování zvolil zmocněnce, jemuž lze doručovat bez obtíží, a poučí jej, že jinak se písemnosti budou ukládat u soudu s účinky doručení. Ten, komu bylo doručeno uložením, má právo vyzvednout si rozsudek nebo usnesení anebo požádat, aby mu byl zaslán na udanou adresu.

(4) Je-li zřejmé, že doručování osobám zúčastněným na řízení bude neúměrně zdlouhavé, nákladné, administrativně náročné anebo nemožné, zejména pro jejich velký počet nebo proto, že je nelze jednotlivě určit, lze jim na základě opatření předsedy senátu doručit vyvěšením rozhodnutí nebo jiné písemnosti na úřední desce soudu. Soud může též uveřejnit své rozhodnutí nebo jinou písemnost způsobem umožňujícím dálkový přístup anebo na úřední desce obecního úřadu.

(5) Nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

§ 43

Předvolání a předvedení

(1) Soud předvolává písemně nebo při jednání přítomné ústně. V naléhavých případech může předvolání učinit také telefonicky, telegraficky, popřípadě elektronickou cestou podepsané podle zvláštního zákona.⁸⁾

(2) Nedostavil-li se ten, kdo byl předvolán, bez řádné omluvy, může být na příkaz předsedy senátu předveden, byl-li o možnosti předvedení poučen. Předvedení zajistí na náklady předváděného podle žádosti předsedy senátu orgán Policie České republiky nebo, má-li být předveden příslušník ozbrojeného sboru, velitel nebo náčelník tohoto sboru.

§ 44

Pořádková pokuta

(1) Tomu, kdo neuposlechne výzvy soudu nebo učiní urážlivé podání či přednes, může být usnesením uložena jako pořádkové opatření pořádková pokuta do výše 50 000 Kč, která je příjmem státního rozpočtu. Pokuta může být uložena i opakovaně a může být na odůvodněnou žádost podanou do právní moci rozhodnutí, jímž se řízení končí, usnesením zčásti nebo zcela prominuta.

(2) Pořádkovou pokutu vybírá a vymáhá soud, který ji uložil.⁹⁾

§ 45

Nahlížení do spisu

(1) Účastníci, jejich zástupci a osoby zúčastněné na řízení mají právo nahlížet do soudního spisu a jeho příloh, s výjimkou protokolu o hlasování, a pořizovat si z něj výpisy a opisy nebo žádat, aby mu byl takový výpis nebo opis vydán.

(2) Jiným osobám může povolit nahlédnutí představa senátu, prokáží-li právní zájem nebo vážný důvod a není-li to v rozporu s právy nebo právem chráněnými zájmy některého z účastníků.

(3) Při předložení spisu správní orgán vždy označí ty části spisu, které obsahují utajované skutečnosti chráněné zvláštním zákonem¹⁰⁾ nebo jiné skutečnosti chráněné podle zvláštních zákonů. Předseda senátu tyto části spisu vyloučí z nahlížení. To platí přiměřeně i o spisech soudu.

(4) Z nahlížení nelze vyloučit části spisu uvedené v odstavci 3, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz soudem. Z nahlížení nelze dále vyloučit ani ty části spisu, do nichž měl účastník právo nahlížet v řízení před správním orgánem.

(5) Do částí spisu uvedených v odstavci 3, které podle odstavce 4 z nahlížení nebyly vyloučeny, smí nahlížet pouze účastník a jeho zástupce, popřípadě též osoba, která se prokáže osvědčením pro příslušný stupeň utajení projednávaných skutečností chráněných zvláštním zákonem,¹⁰⁾ prokáže-li na nahlížení právní zájem.

(6) Před nahlédnutím do spisu, který obsahuje skutečnosti uvedené v odstavci 3, poučí předseda senátu nahlízející osoby podle zvláštního zákona¹¹⁾ a o trestních následcích porušení tajnosti utajovaných skutečností. Podpisem protokolu o tomto poučení se poučené osoby stávají osobami určenými v rozsahu potřeby k seznámení s utajovanou skutečností. Stejnopis protokolu po jeho vyhotovení zašle Národnímu bezpečnostnímu úřadu.

§ 46

Odmítnutí návrhu

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže

- soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat,
- návrh byl podán předčasně nebo opožděně,
- návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou,
- návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.

(2) Soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.¹²⁾ V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

(3) Podle ustanovení odstavce 2 se nepostupuje, zastavil-li již dříve v téže věci soud v občanském soudním řízení pravomocně řízení proto, že věc má být vyřízena ve správním soudnictví.¹³⁾ V takovém případě soud navrhne senátu, zřízenému podle zvláštního zákona,¹⁴⁾ aby rozhodl kompetenční spor o věcnou příslušnost.

(4) Je-li mezi specializovaným senátem krajského soudu pro věci správního soudnictví a jiným senátem téhož krajského soudu sporné, zda jde o věc, kterou má soud projednat a rozhodnout o ní podle občanského soudního řádu, postupuje se podle zvláštního zákona,¹⁴⁾ ustanovení odstavce 2 se nepoužije.

(5) Podal-li navrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.

⁹⁾ § 1 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ § 15 odst. 3 zákona č. 148/1998 Sb.

¹²⁾ Část třetí a část pátá občanského soudního řádu.

¹³⁾ § 104b občanského soudního řádu.

¹⁴⁾ Zákon č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

§ 47

Zastavení řízení

Soud řízení usnesením zastaví,

- a) vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z návrhova-
telů usnesením na vědomí,
- b) prohlásí-li návrhovatel, že byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen (§ 62),
- c) stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.¹⁵⁾

§ 48

Přerušeni řízení

(1) Předseda senátu řízení usnesením přeruší, jestliže

- a) ve věci byl předložen Ústavnímu soudu návrh podle čl. 95 odst. 2 Ústavy,
- b) účastník ztratil procesní způsobilost a není zastoupen,
- c) nelze v řízení bez zbytečného odkladu pokračovat s právním nástupcem účastníka,
- d) rozhodnutí závisí na otázce, kterou není v tomto řízení soud oprávněn řešit,
- e) stanoví tak tento zákon.

(2) Předseda senátu řízení usnesením může přerušit, jestliže

- a) zjistí, že ve věci byl podán zákonem připouštěný podnět nebo návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí nebo takové řízení bylo zahájeno,
- b) zákonný zástupce návrhovatele zemřel nebo ztratil procesní způsobilost,
- c) návrhovatel je neznámého pobytu nebo sídla nebo se nemůže řízení účastnit pro překážku trvalejší povahy,
- d) senát nebo samosoudce, který má o návrhu rozhodnout, dospěl k závěru, že právní předpis nebo jednotlivé ustanovení, kterého má být ve věci použito, je v rozporu se zákonem, podal-li návrh na zrušení takového právního předpisu nebo jeho jednotlivého ustanovení,
- e) zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.

(3) Je-li řízení přerušeno, nekonají se jednání a neběží lhůty podle tohoto zákona.

(4) Po odpadnutí překážky předseda senátu i bez návrhu usnesením vysloví, že se v řízení pokračuje.

§ 49

Jednání

(1) K projednání věci samé nařídí předseda senátu jednání a předvolá k němu účastníky tak, aby měli k přípravě alespoň deset pracovních dnů. O jednání vyrozumí osoby zúčastněné na řízení.

(2) Jednání je veřejné. Veřejnost může předseda senátu vyloučit, a to i pro určitou část jednání, jen z důvodu ochrany utajovaných skutečností, obchodního tajemství, mravnosti nebo veřejného pořádku. V takovém případě na žádost účastníka povolí účast na jednání dvěma jeho důvěrníkům, nemá-li tím být zjevně zmařen účel vyloučení veřejnosti, a poučí je o následcích porušení povinnosti mlčenlivosti. Mají-li být probírány utajované skutečnosti, musí se důvěrník prokázat osvědčením pro příslušný stupeň utajení projednávaných skutečností chráněných zvláštním zákonem.¹⁰⁾ Předseda senátu může také z jednací síně vykázat každého, kdo narušuje pořádek a důstojný průběh jednání.

(3) Neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení podle § 50.

(4) Jednání zahajuje a řídí předseda senátu. O námitkách proti opatření předsedy senátu při řízení jednání rozhoduje usnesením senát. Předseda senátu vede účastníky k tomu, aby se vyjádřili i o těch skutkových a právních otázkách, které podle mínění soudu jsou pro rozhodnutí určující, i když v dřívějších podáních účastníků uplatněny nebyly.

(5) V průběhu jednání mohou soudci a se souhlasem předsedy senátu účastníci a osoby zúčastněné na řízení klást otázky účastníkům, popřípadě svědkům a znalcům anebo je vyzvat k vyjádření k věci.

(6) Jsou-li projednávány utajované skutečnosti, postupuje předseda senátu obdobně podle § 45 odst. 6.

(7) Zjistí-li soud při jednání, že tu jsou důvody pro přerušeni nebo zastavení řízení, popřípadě odmítnutí návrhu, rozhodne o tom usnesením.

(8) Na závěr jednání musí být uděleno účastníkům slovo ke konečným návrhům.

(9) Rozsudek musí být vyhlášen jménem republiky a veřejně. Jakmile soud vyhlásí rozsudek, je jím vázán.

(10) Není-li možné vyhlásit rozsudek po skončení jednání, které mu předcházelo, oznámí předseda senátu účastníkům den a hodinu vyhlášení, kterou stanoví tak, aby se uskutečnilo nejpozději do jednoho měsíce, a jsou-li přítomni všichni účastníci, do deseti dnů po skončení tohoto jednání.

¹⁵⁾ Například zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

(11) Rozsudek se vyhláší ústně, proběhlo-li ve věci jednání a při vyhlášení je přítomen alespoň jeden účastník nebo osoba zúčastněná na řízení anebo veřejnost. Jsou-li při vyhlášení rozsudku přítomny pouze soudní osoby, rozsudek soud vyhlásí vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce soudu po dobu čtrnácti dnů; den vyhlášení se na písemném vyhotovení poznamená.

(12) O jednání a dalších úkonech, při nichž soud jedná s účastníky nebo provádí dokazování, se sepisuje protokol. O osobních údajích, v protokolu uváděných, platí přiměřeně ustanovení § 37 odst. 3.

(13) Podrobnosti o průběhu jednání, porady, hlasování a sepisování protokolu stanoví jednací řád.

§ 50

Odročení jednání

Z důležitých důvodů může být jednání odročeno. Soud může odročit jednání též tehdy, jestliže to účastníci shodně navrhnou.

§ 51

Rozhodování bez nařízení jednání

(1) Soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

(2) Stanoví-li tak tento zákon, rozhoduje soud bez jednání o věci samé i v dalších případech.

§ 52

Dokazování

(1) Soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, a může provést i důkazy jiné.

(2) Soud je vázán rozhodnutím soudů o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal, jakož i rozhodnutím soudu o osobním stavu. O jiných otázkách si soud učiní úsudek sám; je-li tu však rozhodnutí o nich, soud z něj vychází, popřípadě tam, kde o nich náleží rozhodovat soudu, může uložit účastníku řízení, aby takové rozhodnutí vlastním návrhem vyvolal.

§ 53

Rozhodnutí

(1) Ve věci samé rozhoduje soud rozsudkem; usnesením jen tam, kde to zákon stanoví.

(2) V jiných věcech soud rozhoduje usnesením tam, kde to zákon stanoví.

(3) Proti rozhodnutí soudu jsou opravné prostředky přípustné, jen stanoví-li tak tento zákon.

§ 54

Rozsudek

(1) Na rozsudku se usnáší senát nadpoloviční většinou hlasů v neveřejné poradě, při níž kromě členů senátu a zapisovatele nesmí být nikdo přítomen.

(2) Rozsudek musí být písemně vyhotoven, musí obsahovat označení soudu, jména všech soudců, kteří ve věci rozhodli, označení účastníků, jejich zástupců, projednávané věci, výrok, odůvodnění, poučení o opravném prostředku a den a místo vyhlášení. Rozsudek podepisuje předseda senátu, a nemůže-li tak učinit, jiný člen senátu. O osobních údajích, v rozsudku uváděných, platí přiměřeně ustanovení § 37 odst. 3.

(3) Soud vyhotoví rozsudek nejpozději do jednoho měsíce od vyhlášení a učiní potřebná opatření k doručení stejnopisu rozsudku účastníkům do vlastních rukou a k doručení osobám na řízení zúčastněným. Tuto lhůtu může předseda soudu ze závažných důvodů prodloužit, nejvýše však o dva měsíce.

(4) Předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

(5) Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

(6) Výrok pravomocného rozsudku je závazný pro účastníky, osoby na řízení zúčastněné a pro orgány veřejné moci.

(7) Rozsudek je vykonatelný, jakmile uplyne lhůta k plnění, kterou soud ve výroku stanovil, a není-li vyslovena povinnost k plnění, nebo není-li stanovena lhůta k plnění, jeho právní mocí.

§ 55

Usnesení

(1) Usnesení se vyhláší veřejně, je-li učiněno při jednání. Usnesení, které není třeba doručovat a není součástí protokolu o jednání, obsahuje pouze stručné označení věci, výrok a údaj o dni vydání.

(2) Soud je vázán usnesením, jakmile je vyhlásil, a nevyhláší-li se, doručením. Soud však není vázán usnesením, jímž se toliko upravuje vedení řízení.

(3) Písemné vyhotovení usnesení se doručuje účastníkům a osobám na řízení zúčastněným jen tehdy, končí-li se jím řízení, jinak jen tomu, komu se jím ukládá povinnost nebo je-li to nutné pro vedení řízení.

(4) Usnesení, jímž se řízení nekončí a jímž se nikomu neukládá povinnost, nemusí obsahovat odůvodnění.

(5) O usnesení platí přiměřeně ustanovení o rozsudku.

§ 56

Přednostní vyřizování věcí

(1) Soud mimo pořadí věcí, v jakém k němu došly, vyřizuje přednostně návrhy na přiznání odkladného účinku, návrhy na předběžná opatření, návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce.

(2) Přednostně dále vyřizuje návrhy a žaloby ve věcech azylu, rozhodnutí o zajištění cizince a rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i v dalších případech, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Náklady řízení

§ 57

Náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, soudní poplatky, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady spojené s dokazováním, odměna zástupce, jeho hotové výdaje a tlumočné.

§ 58

(1) Svědek má právo na náhradu hotových výdajů a ušlého výdělku. Toto právo zaniká, není-li uplatněno do tří dnů od výsledku nebo ode dne, kdy bylo svědku oznámeno, že k výsledku nedojde. O tom musí soud svědka poučit. Stejná práva má také osoba, které soud při dokazování uložil povinnost.

(2) Znalec a tlumočník mají právo na náhradu hotových výdajů a odměny za znaleckou a tlumočnickou činnost. Výši této odměny stanoví zvláštní právní předpis.

(3) O náhradách podle odstavců 1 a 2 rozhoduje předseda senátu.

§ 59

Placení nákladů řízení

(1) Každý z účastníků a osob zúčastněných na řízení platí náklady, které vzniknou jemu nebo jeho zástupci.

(2) Stát platí náklady vynaložené na svědecké, znalečné, tlumočné a jiné náklady spojené s dokazováním. Předseda senátu však může účastníkovi, který nebyl osvobozen od soudních poplatků, usnesením uložit, aby složil zálohu na náklady provedení důkazu, který navrhl.

§ 60

Náhrada nákladů řízení

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, mělo-li by být právo přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, důchodového zabezpečení, nemocenského pojištění a nemocenské péče v ozbrojených silách a sociální péče.

(3) Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

(4) Stát má proti neúspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení, které platil, není-li tento účastník osvobozen od soudních poplatků.

(5) Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.

(6) Soud může uložit účastníkovi, svědkovi, znalci, tlumočnickovi nebo osobě, která měla při dokazování nějakou povinnost, aby státu nebo druhému účastníkovi nahradila náklady, které vznikly jejím zavinením.

(7) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.

(8) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

§ 61

Výrok o náhradě nákladů řízení

(1) O povinnosti nahradit náklady řízení rozhodne soud zpravidla v rozsudku nebo usnesení, jímž se řízení končí.

(2) Určit výši nákladů může předseda senátu až v písemném vyhotovení rozsudku nebo usnesení.

§ 62

Uspokojení navrhovatele

(1) Dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Svůj zá-
měr navrhovatele uspokojit sdělí správní orgán soudu a vyžádá si správní spisy, pokud je již soudu předložil.

(2) Předseda senátu stanoví lhůtu, v níž je třeba rozhodnutí vydat, opatření nebo úkon provést a oznámit je navrhovateli i soudu; uplyne-li tato lhůta marně, pokračuje soud v řízení.

(3) Dojde-li oznámení odpůrce podle odstavce 2 soudu, vyzve předseda senátu navrhovatele, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřil, zda je postupem správního orgánu uspokojen. Zmeškání této lhůty nelze promí-
nout.

(4) Soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrho-
vatel, že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, ne-
vyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jest-
liže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho
uspokojení došlo.

(5) Rozhodnutí, opatření nebo úkon podle od-
stavce 1 nabývá právní moci nebo obdobných právních
účinků dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení
řízení.

§ 63

Výkon rozhodnutí

Při výkonu rozhodnutí soudu, které bylo vydáno
podle tohoto zákona, platí, že je-li uložena povinnost
správnímu orgánu, který je

- a) orgánem moci výkonné, je povinna ji splnit za stát
jeho příslušná organizační složka,¹⁶⁾
- b) fyzickou nebo právnickou osobou, na kterou byl
zákonem přenesen výkon státní správy, je povinna
ji splnit tato osoba,
- c) orgánem veřejnoprávní korporace, je povinnou
veřejnoprávní korporace.

§ 64

Použití občanského soudního řádu

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro ří-
zení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení prvé
a třetí části občanského soudního řádu.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ*Díl 1**Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu*

§ 65

Žalobní legitimace

(1) Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen
přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předchá-
zejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se za-
kládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo
povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou
domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vy-
slovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní
zákon jinak.

(2) Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu
může podat i účastník řízení před správním orgánem,
který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li,
že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech,
která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo
mít za následek nezákonné rozhodnutí.

(3) Rozhodl-li správní orgán o uložení trestu za
správní delikt, může se ten, jemuž byl takový trest
uložen, žalobou domáhat též upuštění od něj nebo
jeho snížení v mezích zákonem dovolených.

§ 66

**Zvláštní žalobní legitimace k ochraně veřejného
zájmu**

(1) Za podmínek určených zákonem upravujícími
řízení před správními orgány, může žalobu podat ten
správní orgán, o němž to takový zákon stanoví.

(2) Žalobu je oprávněn podat nejvyšší státní zá-
stupce, jestliže k jejímu podání shledá závazný veřejný
zájem.

(3) Žalobu je oprávněn podat také ten, komu toto
oprávnění výslovně svěřuje zvláštní zákon nebo mezi-
národní smlouva, která je součástí právního řádu.

(4) Žaloba podle odstavců 1 až 3 je nepřipustná,
pokud v ní uplatňované právní důvody byly uplatněny
v téže věci v jiné žalobě již soudem zamítnuté.

(5) Žaloba podle odstavců 1 až 3 je dále nepří-
pustná, je-li podána další žaloba podle téhož odstavce,
a to i tehdy, je-li podána jiným k tomu oprávněným,
třebaže ten takovou žalobu ve věci dosud nepodal.

¹⁶⁾ § 3 zákona č. 219/2000 Sb.

§ 67

Žaloby ve věcech samosprávy

Ustanovení tohoto dílu se přiměřeně použijí též v případech, kdy zvláštní zákon¹⁷⁾ svěřuje

- a) správnímu úřadu pravomoc podat žalobu proti usnesení nebo opatření orgánu územního samosprávného celku v samostatné působnosti,
- b) orgánu územního samosprávného celku oprávnění podat žalobu proti rozhodnutí o rozpuštění zastupitelstva.

§ 68

Nepřípustnost žaloby

Žaloba je nepřipustná také tehdy,

- a) nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného,
- b) jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu,¹⁸⁾
- c) je-li jediným jejím důvodem tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí, nedomáhal-li se žalobce vyslovení této nicotnosti v řízení před správním orgánem,
- d) směřuje-li jen proti důvodům rozhodnutí,
- e) domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

§ 69

Účastníci řízení

Žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.

§ 70

Kompetenční vyluky

Ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu

- a) které nejsou rozhodnutími,
- b) předběžné povahy,
- c) jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem,
- d) jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdra-

votního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamenají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak,

- e) o nepříznání nebo odnětí odborné způsobilosti fyzickým osobám, pokud sama o sobě neznamenají právní překážku výkonu povolání nebo zaměstnání nebo jiné činnosti,
- f) jejichž přezkoumání vylučuje zvláštní zákon.

§ 71

Náležitosti žaloby

(1) Žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat

- a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci,
- b) označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy,
- c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá,
- d) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné,
- e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést,
- f) návrh výroku rozsudku.

(2) K žalobě žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí. Žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

§ 72

Lhůta pro podání žaloby

(1) Žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

(2) Žalobu podle § 66 odst. 1 a 2 může oprávněný žalobce podat do tří let od právní moci rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, a nenabývá-li rozhodnutí právní moci od doručení rozhodnutí poslednímu účastníku, který proti němu mohl žalobu sám

¹⁷⁾ Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ Část pátá občanského soudního řádu.

podat. Žalobu podle § 66 odst. 3 může oprávněný žalobce podat, dokud neuplynula lhůta pro podání žaloby všem účastníkům, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.

(3) Jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.

(4) Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

§ 73

Odkladný účinek žaloby

(1) Podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

(3) Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

(4) Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

§ 74

Projednání žaloby

(1) Předseda senátu doručí žalobu žalovanému do vlastních rukou a doručí ji těm osobám zúčastněným na řízení, jejichž okruh je ze žaloby zřejmý. Současně uloží žalovanému, aby nejdéle ve dvouměsíční lhůtě předložil správní spisy a své vyjádření k žalobě. Došlé vyjádření doručí žalobci a osobám zúčastněným na řízení; přitom může žalobci uložit, aby podal repliku. Předseda senátu může uložit i jiným osobám nebo úřadům, aby předložily své spisy k projednání věci potřebné, popřípadě také sdělily své stanovisko k věci.

(2) Zjistí-li soud kdykoli před nařízením jednání, že jsou tu ještě další osoby zúčastněné na řízení, vyrozumí je předseda senátu o probíhajícím řízení.

§ 75

Přezkoumání napadeného rozhodnutí

(1) Při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

(2) Soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.

§ 76

Rozhodování bez nařízení jednání

(1) Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem

- a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,
- b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,
- c) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

(2) Zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu. Pokud se důvody nicotnosti týkají jen části rozhodnutí, soud vysloví nicotnou jen tuto část rozhodnutí, jestliže z povahy věci nevyplývá, že ji nelze oddělit od ostatních částí rozhodnutí.

(3) Nejsou-li důvody pro postup podle ustanovení odstavců 1 a 2 nebo podle § 51, nařídí předseda senátu jednání. Z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 soud napadené rozhodnutí zruší, popřípadě vysloví jeho nicotnost i tehdy, vyjdou-li tyto vady najevo při jednání.

§ 77

Dokazování

(1) Dokazování provádí soud při jednání.

(2) V rámci dokazování může soud zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob dokazování jinak. Soud jím provedené důkazy hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem a ve svém rozhodnutí vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného.

§ 78

Rozsudek

(1) Je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil.

(2) Rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

(3) Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo.

(4) Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

(5) Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

(6) Zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.

(7) Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

*Díl 2**Ochrana proti nečinnosti správního orgánu*

§ 79

Žalobní legitimace a účastníci řízení

(1) Ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

(2) Žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

§ 80

Lhůta pro podání žaloby a její náležitosti

(1) Žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku

ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

(2) Zmeškání lhůty nelze prominout.

(3) Žaloba kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá,
- b) vylíčení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

§ 81

Rozsudek

(1) Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

(2) Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

(3) Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

*Díl 3**Řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu*

§ 82

Žalobní legitimace

Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu, trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování.

§ 83

Žalovaný

Žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.

§ 84

Lhůta pro podání žaloby a její náležitosti

(1) Žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.

(2) Zmeškání lhůty nelze prominout.

(3) Žaloba mimo obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení zásahu, proti němuž se žalobce ochrany domáhá,
- b) vylíčení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

§ 85

Nepřípustnost žaloby

Žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky nebo domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

§ 86

Zastavení řízení

Soud zastaví řízení, zjistí-li, že po podání žaloby již zásah ani jeho důsledky netrvají a nehrozí opakování zásahu.

§ 87

Rozsudek

(1) Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

(2) Soud rozsudkem zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen.

(3) Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Díl 4

Soudnictví ve věcech volebních

§ 88

Ochrana ve věcech seznamů voličů

(1) Jestliže správní orgán, který vede podle zvláštních zákonů stálý seznam voličů, neodstraní chyby nebo nedostatky ve stálém seznamu voličů a jeho dodatku,¹⁹⁾ může se osoba tím dotčená obrátit na soud příslušný podle sídla správního orgánu s návrhem na vydání rozhodnutí o provedení opravy nebo doplnění seznamu nebo jeho dodatku.

(2) Účastníky řízení jsou navrhovatel a správní orgán uvedený v odstavci 1.

(3) Soud rozhodne bez jednání usnesením, a to do tří dnů poté, kdy návrh došel soudu.

§ 89

Ochrana ve věcech registrace

(1) Soudní ochrany se lze domáhat ve věcech, v nichž správní orgán podle zvláštních zákonů²⁰⁾

- a) odmítl kandidátní listinu nebo odmítl přihlášku k registraci,
- b) škrtnl kandidáta na kandidátní listině,
- c) registroval kandidátní listinu nebo přihlášku k registraci.

(2) Návrhem podle odstavce 1 písm. a) se může politická strana, politické hnutí nebo jejich koalice (dále jen „politická strana“), nezávislý kandidát, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, jestliže podali kandidátní listinu, nebo u voleb do Senátu Parlamentu České republiky (dále jen „Senát“), nezávislý kandidát nebo politická strana, která podala přihlášku k registraci, domáhat vydání rozhodnutí o povinnosti správního orgánu kandidátní listinu nebo přihlášku k registraci registrovat. Účastníky jsou navrhovatel a správní orgán.

(3) Návrhem podle odstavce 1 písm. b) se může politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, které podalo kandidátní listinu, nebo ten, kdo byl rozhodnutím správního orgánu z této kandidátní listiny vyškrtnut, domáhat vydání rozhodnutí o ponechání kandidáta na kandidátní listině. Účastníky jsou navrhovatel a správní orgán.

¹⁹⁾ § 28 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů.

²⁰⁾ Zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 491/2001 Sb.

(4) Návrhem podle odstavce 1 písm. c) se může politická strana, nezávislý kandidát, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, které podalo kandidátní listinu, nebo u voleb do Senátu nezávislý kandidát nebo politická strana, která podala přihlášku k registraci, domáhat vydání rozhodnutí o zrušení registrace kandidátní listiny jiné politické strany, nezávislého kandidáta, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, nebo zrušení registrace přihlášky jiného kandidáta. Účastníky jsou navrhovatel, správní orgán, který provedl registraci, a ten, o jehož registraci se jedná.

(5) Soud rozhodne usnesením, a to do patnácti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Jednání není třeba nařizovat.

§ 90

Neplatnost voleb a hlasování

(1) Za podmínek stanovených zvláštními zákony²⁰⁾ může se občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta.

(2) Účastníky jsou navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena.

(3) Soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Jednání není třeba nařizovat.

§ 91

Ochrana ve věcech zániku mandátu

(1) Za podmínek stanovených zvláštními zákony²¹⁾ může se člen zastupitelstva, jehož mandát zanikl, nebo politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl člen zastupitelstva zařazen, domáhat zrušení usnesení zastupitelstva nebo zrušení rozhodnutí správního orgánu, který o zániku mandátu člena zastupitelstva rozhodl.

(2) Účastníky jsou navrhovatel a ten, kdo byl k podanému návrhu také oprávněn, územní samosprávný celek, o usnesení jehož zastupitelstva jde, popřípadě správní orgán, který rozhodnutí vydal.

(3) Soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Jednání není třeba nařizovat.

§ 92

Nepřípustnost návrhu

Návrh je nepřipustný též tehdy, byl-li podán u věcně nebo místně nepřislušného soudu.

§ 93

Zvláštní ustanovení o řízení

(1) Ustanovení tohoto zákona o povinném zastoupení se neužijí; to neplatí o zastoupení zákonným zástupcem.

(2) Návrh, jímž se řízení zahajuje, nebo úkony, jimiž se řízením nebo jeho předmětem disponuje, lze provést pouze písemně nebo ústně do protokolu u věcně a místně příslušného soudu.

(3) Zmeškání lhůty k podání návrhu nelze promítnout.

(4) Na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

(5) Usnesení soud doručí účastníkům a vyvěsí jej na úřední desce soudu. Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení.

Díl 5

Zvláštní řízení ve věcech politických stran a politických hnutí

§ 94

Návrh

(1) Návrhem se u soudu lze za podmínek stanovených zvláštním zákonem domáhat

- a) určení, že návrh na registraci, popřípadě návrh na registraci změny stanov nemá nedostatky,²²⁾
- b) rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti.²³⁾

(2) Návrh podle odstavce 1 písm. b), s výjimkou návrhu na znovuoobnovení činnosti, je nepřipustný, byl-li podán v době, o níž zvláštní zákon stanoví, že v ní nelze činnost politické strany nebo politického hnutí pozastavit nebo je rozpustit. Byl-li však návrh podán předtím, soud řízení na tuto dobu přeruší.

²¹⁾ Zákon č. 130/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 491/2001 Sb.

²²⁾ § 7 a 11 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů.

²³⁾ § 14 a 15 zákona č. 424/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) Účastníky jsou ti, o nichž to stanoví zvláštní zákon.

§ 95

Příslušnost

K řízení o návrhu podle ustanovení § 94 odst. 1 písm. b) je příslušný Nejvyšší správní soud.

§ 96

Rozsudek

O návrhu podle ustanovení § 94 odst. 1 písm. b) rozhoduje soud podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu.

Díl 6

Řízení o kompetenčních žalobách

§ 97

Kompetenční spor

(1) Soud rozhoduje kladný nebo záporný kompetenční spor, jehož stranami jsou

- a) správní úřad a orgán územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo
- b) orgány územní, zájmové nebo profesní samosprávy navzájem, anebo
- c) ústřední správní úřady navzájem.

(2) Kladným kompetenčním sporem je spor, ve kterém si správní orgány osobují pravomoc vydat rozhodnutí o tomtéž právu nebo povinnosti téhož účastníka řízení před správním orgánem.

(3) Záporným kompetenčním sporem je spor, ve kterém správní orgány popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí o tomtéž právu nebo povinnosti téhož účastníka řízení před správním orgánem.

(4) K řízení je příslušný Nejvyšší správní soud.

§ 98

Žalobní legitimace a účastníci řízení

(1) Žalobu je oprávněn podat

- a) správní orgán, který si v kladném kompetenčním sporu osobuje pravomoc o věci vydat rozhodnutí a popírá pravomoc správního orgánu, který ve věci vede řízení nebo rozhodl,
- b) správní orgán, který v záporném kompetenčním sporu popírá svou pravomoc o věci vést řízení a rozhodovat a tvrdí, že tato pravomoc náleží jinému správnímu orgánu, který svou pravomoc popřel,
- c) ten, o jehož právech nebo povinnostech bylo nebo mělo být rozhodováno v řízení před správním orgánem.

(2) Žalovaným je správní orgán, který je druhou stranou kompetenčního sporu; je-li podána žaloba osobou uvedenou v odstavci 1 písm. c), jsou žalovanými správní orgány, mezi nimiž je pravomoc sporná.

(3) Má-li soud za to, že řízení a vydání rozhodnutí může být v pravomoci jiného správního orgánu než toho, který je označen žalobou za účastníka kompetenčního sporu, usnesením jej přibere do řízení jako dalšího žalovaného.

(4) Je-li stranou kompetenčního sporu správní úřad, jedná za něj ústřední orgán státní správy příslušný podle úseku státní správy; není-li jej nebo je-li sporná také tato jeho příslušnost, jedná v řízení správní úřad sám.

(5) Každý, kdo byl účastníkem řízení, v němž kompetenční spor vznikl, má postavení osoby zúčastněné na řízení, nepodal-li žalobu sám.

§ 99

Nepřípustnost

Žaloba je nepřipustná,

- a) nejde-li o kompetenční spor, nebo
- b) přísluší-li rozhodovat o kompetenčním sporu jinému orgánu podle zvláštního zákona, anebo
- c) lze-li na návrh žalobce kompetenční spor odstranit, a to i jako otázku předběžnou, v jiném řízení podle tohoto nebo zvláštního zákona, s výjimkou ústavní stížnosti.

§ 100

Rozhodnutí

(1) Soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu je v době jeho rozhodnutí.

(2) Neodmítne-li soud žalobu, nezastaví-li řízení nebo nerozhodne-li o postoupení věci, rozsudkem určí, který ze správních orgánů má pravomoc vydat rozhodnutí ve věci uvedené v žalobě. Současně vysloví nicotnost všech rozhodnutí správních orgánů nebo jejich jednotlivých výroků, pokud jsou v rozporu s určením pravomoci soudem; ustanovení § 76 odst. 2 platí obdobně.

§ 101

Náhrada nákladů řízení

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

HLAVA III

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Díl 1

Kasační stížnost

§ 102

Přípustnost

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

§ 103

Důvody kasační stížnosti

(1) Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené

- a) nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení,
- b) vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost,
- c) zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce,
- d) nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé,
- e) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

(2) Ustanovení odstavce 1 se užije přiměřeně také pro důvody kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí krajského soudu o pořádkové pokutě.

§ 104

Nepřípustnost

(1) Kasační stížnost ve věcech volebních je nepřipustná.

(2) Kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná.

(3) Kasační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí,

- a) jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu,
- b) jímž se pouze upravuje vedení řízení, nebo
- c) které je podle své povahy dočasné.

(4) Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

§ 105

Účastníci řízení o kasační stížnosti a jejich zastoupení

(1) Účastníky řízení o kasační stížnosti jsou stěžovatel a všichni, kdo byli účastníky původního řízení.

(2) Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

§ 106

Náležitosti, místo a lhůta podání

(1) Kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

(2) Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

(3) Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výrok dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

(4) Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

§ 107

Odkladný účinek

Kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.

§ 108

Postup krajského soudu po podání kasační stížnosti

(1) Má-li kasační stížnost vady, avšak není zjevně opožděná nebo podaná tím, kdo k jejímu podání zjevně není oprávněn, postará se předseda senátu o jejich odstranění. Nejsou-li důvody pro jiný postup, soud doručí kasační stížnost ostatním účastníkům řízení a osobám zúčastněným na řízení, poskytne jim možnost vyjádřit se k jejímu obsahu a vyžádá spisy správního orgánu, popřípadě opatří další podklady potřebné pro rozhodnutí. Poté předloží kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu; při předložení sdělí své stanovisko k tomu, zda byla lhůta k podání kasační stížnosti dodržena a zda stížnost byla podána oprávněnou osobou.

(2) Byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

§ 109

Řízení před Nejvyšším správním soudem

(1) O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání. Považuje-li to za vhodné nebo provádí-li dokazování, nařídí k projednání kasační stížnosti jednání.

(2) Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem kasační stížnosti; to neplatí, je-li na napadeném výroku závislý výrok, který napaden nebyl, nebo je-li rozhodnutí správního orgánu nicotné.

(3) Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

(4) Ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřihlíží.

§ 110

Rozsudek

(1) Dospěje-li Nejvyšší správní soud k tomu, že kasační stížnost je důvodná, rozsudkem zruší rozhod-

nutí krajského soudu a věc mu vrátí k dalšímu řízení; jestliže již v řízení před krajským soudem byly důvody pro zastavení řízení, odmítnutí návrhu nebo postoupení věci, rozhodne o tom současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud. Není-li kasační stížnost důvodná, Nejvyšší správní soud ji rozsudkem zamítne.

(2) Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. Rozhodl-li Nejvyšší správní soud současně o odmítnutí návrhu, zastavení řízení nebo o postoupení věci, rozhodne i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí krajského soudu.

(3) Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.

(4) Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu doručí účastníkům řízení a osobám zúčastněným na řízení krajský soud.

Díl 2

Obnova řízení

§ 111

Důvody obnovy

Řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější.

§ 112

Účastníci řízení

Účastníkem řízení je ten, kdo podal návrh na obnovu řízení, a dále ti, kdo byli účastníky řízení před soudem, proti jehož rozhodnutí návrh na obnovu řízení směřuje.

§ 113

Příslušnost

K řízení je příslušný soud, který vydal rozhodnutí, proti němuž návrh na obnovu řízení směřuje.

§ 114

Připustnost návrhu

(1) Obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení

a) o ochraně před zásahem správního orgánu,

b) ve věcech politických stran a politických hnutí.

(2) Obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti.

(3) Obnova řízení není dále přípustná, směřuje-li návrh jen proti důvodům rozhodnutí nebo proti výroku o nákladech řízení.

§ 115

Lhůta k podání návrhu

(1) Návrh na obnovu řízení lze podat ve lhůtě tři měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy.

(2) Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

(3) Zmeškání lhůty nelze prominout.

§ 116

Náležitosti návrhu

Návrh musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu se napadá, zákonný důvod návrhu, vyličení skutečností, které svědčí o tom, že návrh je podán ve lhůtě, a návrh na provedení důkazů, jimiž má být důvodnost návrhu prokázána.

§ 117

Odkladný účinek návrhu

(1) Podaný návrh nemá odkladný účinek; soud jej však může na návrh přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.

(2) Právní mocí rozhodnutí o povolení obnovy se vykonatelnost obnovou dotčeného rozhodnutí odkládá do právní moci rozhodnutí v obnoveném řízení.

§ 118

Řízení o povolení obnovy

(1) Soud je vázán uplatněnými důvody návrhu. To neplatí, jestliže na napadeném výroku je závislý výrok, který napaden nebyl.

(2) Shledá-li soud důvody pro povolení obnovy řízení, usnesením ji povolí; jinak návrh usnesením zamítne.

§ 119

Řízení obnovené

(1) Byla-li obnova řízení pravomocně povolena, pokračuje soud v řízení o původním návrhu. K řádnému zjištění skutkového stavu, který tu byl v době jeho původního rozhodnutí, provede nově navržené důkazy a rozhodne o původním návrhu.

(2) Novým rozhodnutím se nahrazuje rozhodnutí původní. Ve výroku o nákladech řízení rozhodne soud současně také o nákladech řízení o povolení obnovy řízení.

Díl 3

Společné ustanovení

§ 120

Není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

ČÁST ČTVRTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ K POSTAVENÍ SOUDCŮ VE SPRÁVNÍM SOUDNICTVÍ

§ 121

Přidělování soudců

(1) K výkonu funkce ke krajskému soudu, v níž bude jednat a rozhodovat ve věcech správního soudnictví, lze soudce v souladu s jeho předchozím souhlasem přidělit, vykonával-li v oboru ústavního, správního nebo finančního práva po dobu nejméně pěti let právní praxi nebo vědeckou, popřípadě pedagogickou činnost nebo odůvodňují-li to výsledky jeho přípravné služby a justiční zkoušky.

(2) K výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu lze po předchozím souhlasu předsedy Nejvyššího správního soudu soudce v souladu s jeho předchozím souhlasem přidělit, vykonával-li v oboru ústavního, správního nebo finančního práva po dobu nejméně deseti let právní praxi nebo vědeckou, popřípadě pedagogickou činnost.

Překládání soudců

§ 122

K Nejvyššímu správnímu soudu může být se svým souhlasem nebo na svou žádost přeložen soudce, který má právní praxi po dobu nejméně deseti let a který svými odbornými znalostmi a zkušenostmi dává záruky řádného výkonu této funkce.

§ 123

Dojde-li zákonem ke změně v organizaci soudů působících ve správním soudnictví nebo ke změně obvodů soudů a nelze-li řádný výkon soudnictví zajistit jinak, lze soudce přiděleného nebo přeloženého k výkonu funkce ke krajskému soudu i bez jeho souhlasu nebo žádosti přeložit na jiný krajský soud nebo k Nejvyššímu správnímu soudu, jsou-li splněny podmínky podle § 122. Obdobně lze soudce přiděleného nebo přeloženého k výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu přeložit na krajský soud.

§ 124

K výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu lze soudce přeložit jen se souhlasem předsedy tohoto soudu.

ČÁST PÁTÁ USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZMOCŇOVACÍ

§ 125

Přechodné ustanovení k odborné justiční zkoušce

Po dobu pěti let od účinnosti tohoto zákona může složit odbornou justiční zkoušku ten, kdo splňuje předpoklady pro funkci soudce, s výjimkou odborné justiční zkoušky, a vykonával v oboru ústavního, správního nebo finančního práva v délce nejméně šesti let právní praxi nebo vědeckou, popřípadě pedagogickou činnost; ministerstvo mu umožní vykonat odbornou justiční zkoušku do 6 měsíců od podání žádosti o složení zkoušky.

§ 126

Přechodná ustanovení k přidělení a přeložení soudců

(1) Soudci přidělení nebo přeložení k výkonu funkce k vrchním soudům, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona podle rozvrhu práce rozhodují věci správního soudnictví, se dnem účinnosti tohoto zákona stávají soudci přeloženými k výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu, pokud s tím souhlasí.

(2) Soudci přidělení nebo přeložení k výkonu funkce ke krajským soudům, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona podle rozvrhu práce rozhodují věci správního soudnictví, se dnem účinnosti tohoto zákona stávají soudci specializovaných senátů krajských soudů k vyřizování věcí správního soudnictví.

(3) Po dobu pěti let ode dne účinnosti tohoto zákona může být k výkonu funkce k Nejvyššímu správnímu soudu přeložen soudce, který svými znalostmi, zkušenostmi a dosavadním výkonem soudcovské funkce dává záruku řádného výkonu této funkce; ustanovení § 122 se neuzije.

(4) Po dobu pěti let ode dne účinnosti tohoto zákona může být k výkonu funkce ke krajskému soudu ve správním soudnictví přeložen soudce okresního soudu, který svými znalostmi, zkušenostmi a dosavadním výkonem soudcovské funkce dává záruku řádného výkonu této funkce; ustanovení zvláštního zákona o délce výkonu soudcovské funkce pro přeložení soudce ke krajskému soudu se neuzije.²⁴⁾

Přechodná ustanovení k soudcovské radě

§ 127

Do doby ustavení soudcovské rady se ustanovení § 25 nepoužije.

§ 128

První shromáždění soudců Nejvyššího správního soudu k volbě soudcovské rady svolá předseda Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 129

Přechodná ustanovení k opravným prostředkům proti rozhodnutí správního orgánu

(1) Ve věcech správního soudnictví, v nichž zvláštní zákon svěřuje soudu rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu, ve znění účinném k 31. prosinci 2002, lze ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat ve lhůtě třiceti dnů od doručení rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinak, žalobu podle části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona, jsou-li splněny podmínky tam stanovené. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, má podání žaloby odkladný účinek.

(2) Řízení o opravných prostředcích podaných přede dnem účinnosti tohoto zákona, o nichž soud nerozhodl do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí v řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona; jde-li o řízení ve věcech, o nichž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, soud postupuje podle § 68 písm. b). Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona. Ustanovení § 46 odst. 2 až 4 se užijí obdobně.

(3) Bylo-li přede dnem účinnosti tohoto zákona podáno proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu odvolání ve věcech, v nichž to zákon připouštěl, a nebylo o něm rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zastavuje se řízení o odvolání dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Účastník tohoto řízení může do 31. ledna 2003 podat proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku kasační stížnost podle tohoto zákona.

(4) Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona proti rozhodnutí vrchního soudu o odvolání proti rozhodnutí krajského soudu o opravném prostředku podáno dovolání, a nebylo o něm rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí řízení Nejvyšší správní soud v řízení podle ustanovení části

²⁴⁾ § 71 odst. 3 zákona o soudech a soudcích.

třetí hlavy třetí dílu prvního tohoto zákona. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

§ 130

Přechodná ustanovení k ostatním neskončeným věcem

(1) Řízení podle části páté hlavy druhé občanského soudního řádu účinného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, v nichž nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona; jde-li o řízení ve věcech, o nichž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, soud postupuje podle § 68 písm. b). Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona. Ustanovení § 46 odst. 2 až 4 se užijí obdobně.

(2) Řízení ve věcech volebního soudnictví a ve věcech politických stran a politických hnutí zahájená podle občanského soudního řádu a neskončená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona projedná a dokončí soud příslušný podle dosavadních právních předpisů.

§ 131

Přechodné ustanovení ke kasačním stížnostem

Kasační stížnost lze podat proti rozhodnutím krajských soudů vydaným po dni účinnosti tohoto zákona.

§ 132

Přechodné ustanovení k věcné příslušnosti soudů

Věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení okresním soudům, převezme a dokončí krajský soud věcně příslušný podle tohoto zákona. Nestanoví-li tento zákon jinak, věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení vrchním soudům nebo Nejvyššímu soudu, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud.

§ 133

Přechodné ustanovení k odměně za zastoupení

Odměna za zastupování advokátem nebo notářem v řízeních, která byla zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona, se stanoví podle dosavadních právních předpisů.

§ 134

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo právním předpisem upraví podrobnosti pro vyřizování věcí správního soudnictví krajskými soudy, organizaci práce a úkoly jejich zaměstnanců při výkonu správního soudnictví.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 135

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

151

ZÁKON

ze dne 21. března 2002,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o soudech a soudcích

Čl. I

Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), se mění takto:

1. V § 8 se za slova „Nejvyšší soud,“ vkládají slova „Nejvyšší správní soud,“.

2. V § 14 odst. 1 se za slova „pravomoci soudů“ vkládají slova „v občanském soudním řízení a v trestním řízení“.

3. V § 14 odst. 3 se za slova „rozhodnutí soudů“ vkládají slova „v občanském soudním řízení a v trestním řízení“.

4. V § 25 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

5. V § 32 se na konci odstavce 1 doplňují tato slova: „; jde-li o pravomocná rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, podává podněty k přijetí stanoviska Nejvyššímu správnímu soudu“.

6. V § 32 se na konci odstavce 2 doplňují tato slova: „; obdobně postupuje, je-li o vyjádření požádán před přijetím stanoviska Nejvyšším správním soudem“.

7. V § 33 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

8. V § 67 odst. 1 větě první se na konci doplňují tato slova: „; nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak“.

9. V § 72 odst. 2 se slova „Podle odstavce 1 lze“ nahrazují slovy „Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, lze podle odstavce 1“.

10. V § 73 se na konci odstavce 1 doplňuje věta, která zní: „Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.“.

11. V § 73 odstavec 2 zní:

„(2) Není-li stanoveno jinak, platí pro řízení a rozhodnutí přiměřeně ustanovení správního řádu.“.

12. V § 73 odst. 3 se za slova „Nejvyššímu soudu“ vkládají slova „nebo k Nejvyššímu správnímu soudu“.

13. V § 110 odst. 3 se za slova „Nejvyššího soudu“ vkládají slova „anebo Nejvyššího správního soudu“.

14. V § 117 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Za stejných podmínek umožní ministerstvo vykonat odbornou justiční zkoušku soudci Ústavního soudu a dále asistentovi soudce Ústavního soudu, Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, pokud vykonával právní praxi podle § 110 alespoň 3 roky.“.

15. V § 129 se na konci odstavce 3 doplňují tato slova: „nebo Nejvyšší správní soud“.

16. V § 134 odst. 2 se za slova „k Nejvyššímu soudu“ vkládají slova „anebo k Nejvyššímu správnímu soudu“.

17. V § 135 odst. 1 písm. c) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) předseda Nejvyššího správního soudu, jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu.“.

18. V § 136 odst. 1 písm. b) se za slova „a stanovisek“ vkládají slova „; Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu“.

19. V § 139 odstavec 6 zní:

„(6) Rada pro oblast správního soudnictví má 9 členů a tvoří ji 3 soudci zvolení soudci Nejvyššího správního soudu z jejich řad, 2 soudci určení losem ze soudců navržených soudci krajských soudů, advokát navržený Českou advokátní komorou a 3 odborníci z oborů správního práva navržení děkany právnických fakult vysokých škol se sídlem v České republice.“.

20. V § 139 odst. 7 se za slova „zvolení těmito kolegií,“ vkládají slova „za soudce zvolené soudci Nejvyššího správního soudu další soudci zvolení soudci Nejvyššího správního soudu z jejich řad,“.

21. V § 140 odstavec 1 zní:

„(1) Z řad soudců Nejvyššího soudu jsou do Rady pro oblast trestního práva voleni její členové a náhradníci shromážděním soudců trestního kolegia a do Rady pro oblast civilního práva jsou její členové a ná-

hradníci voleni společným shromážděním soudců občanskoprávního a obchodního kolegia. Z řad soudců Nejvyššího správního soudu jsou členové a náhradníci Rady pro oblast správního soudnictví voleni plénem Nejvyššího správního soudu.“

22. V § 140 se doplňuje odstavce 7, který zní:

„(7) Na volby členů Rady a jejich náhradníků plénem Nejvyššího správního soudu se použijí odstavce 3 až 6 obdobně.“

23. V § 141 odst. 1 věty první se na konci doplňují tato slova: „; jde-li o Radu pro oblast správního soudnictví, je předsedou Rady losem určený soudce zvolený plénem Nejvyššího správního soudu“.

24. V příloze č. 3 „Názvy, obvody a sídla okresních soudů“ se v bodě 3 „Okresní soud v Blansku“ za slovo „Sloup“, vkládá slovo „Spešov“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o řízení ve věcech soudců a státních zástupců

Čl. II

Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, se mění takto:

1. V § 8 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) předseda Nejvyššího soudu proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a dále proti soudci soudu nižšího stupně jednajícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší soud vrcholným soudním orgánem,“.

2. V § 8 odst. 2 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) předseda Nejvyššího správního soudu proti kterémukoliv soudci tohoto soudu a proti soudci soudu nižšího stupně jednajícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší správní soud vrcholným soudním orgánem,“.

Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena d) až f).

ČÁST TŘETÍ

Změna lustračního zákona

Čl. III

Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění nálezu Ústavního soudu České a Sloven-

ské Federativní Republiky ze dne 26. listopadu 1992, vyhlášeného dne 15. prosince 1992 v částce 116/1992 Sb., zákona č. 254/1995 Sb., zákona č. 422/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb., se mění takto:

V § 1 odst. 1 písm. d) se na konci doplňují tato slova: „a u Nejvyššího správního soudu,“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o státním zastupitelství

Čl. IV

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb., zákona č. 201/1997 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 11/2001 Sb. a zákona č. 14/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 32c odst. 2 se slova „soudce, navržený Soudcovskou radou Nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „soudce navržený trestním kolegiem Nejvyššího soudu“.

2. V § 32c odst. 3 se slova „soudce navržený Soudcovskou radou Nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „soudce navržený trestním kolegiem Nejvyššího soudu“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona č. 14/2002 Sb.

Čl. V

V čl. 3 bodě 2 zákona č. 14/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., se slova „do 48 měsíců“ nahrazují slovy „do 24 měsíců“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna občanského soudního řádu

Čl. VI

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona

č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb. a zákona č. 501/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 7 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Spory a jiné právní věci uvedené v odstavci 1, o nichž podle zákona rozhodly jiné orgány než soudy, soudy v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují za podmínek uvedených v části páté tohoto zákona.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

2. V § 7 se doplňuje odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 96) zní:

„(4) Pravomoc soudů ve věcech správního soudnictví upravuje zvláštní zákon.⁹⁶⁾“

⁹⁶⁾ Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.“

3. § 8a se zrušuje.

4. V § 9 odst. 2 se písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 39) zrušuje.

Dosavadní písmena c) až k) se označují jako písmena b) až j).

5. V § 9 odst. 2 písmeno h) zní:

„h) ve sporech o zrušení rozhodnutí rozhodce o plnění závazků z kolektivní smlouvy,“

6. Poznámka pod čarou č. 1) se zrušuje.

7. V § 9 odst. 3 písm. n) se slova „obchodnímu jménu“ nahrazují slovy „obchodní firmě“.

8. Za § 25a se vkládá nový § 25b, který včetně poznámky pod čarou č. 57b) zní:

„§ 25b

S výjimkou dovolání si účastník může zvolit zástupcem též patentového zástupce; patentový zástupce může účastníka zastupovat jen v rozsahu oprávnění stanoveného zvláštním právním předpisem.^{57b)}

^{57b)} § 2 zákona č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění zákona č. 151/2002 Sb.“

9. V § 26 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 57c) zní:

„(3) Ve věcech ochrany před diskriminací na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, víry, světového názoru, zdravotního postižení, věku anebo sexuální orientace se účastník může dát v řízení zastupovat též právníčkou osobou vzniklou na základě zvláštního právního předpisu,^{57c)} k jejímž činnostem uvedeným ve stanovách patří ochrana před takovou diskriminací.

^{57c)} Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

10. V § 26 odst. 4 se za slovo „Úřad“ vkládají slova „anebo právnícká osoba podle odstavce 3“.

11. § 45 zní:

„§ 45

Písemnost doručuje soud soudním doručovatelem, orgány justiční stráže, soudním exekutorem, prostřednictvím držitele poštovní licence (dále jen „pošta“), veřejné datové sítě nebo příslušného policejního orgánu a v případech stanovených zvláštními právními předpisy i prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti.“

12. V § 46 odst. 6 písm. b) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) na uzlu veřejné datové sítě označeném elektronickou adresou adresáta, jestliže se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě.“

13. § 48 a 48a včetně nadpisů znějí:

„§ 48

Doručování správním úřadům

(1) Písemnost určená správním úřadům se doručuje na adresu jejich sídla. Jestliže správní úřad o to požádá, doručuje se mu písemnost na adresu, kterou sdělil soudu.

(2) Za správní úřad jsou oprávněny písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, převzít osoby oprávněné nebo pověřené vystupovat za správní úřad před soudem nebo jeho zaměstnanci, kteří byli pověřeni přijímat písemnosti. Není-li jich, písemnost se odevzdá tomu, kdo je oprávněn za správní úřad jednat.

§ 48a

Doručování státu

(1) Písemnost určená státu se doručuje příslušně

organizační složce státu na adresu jejího sídla. Jestliže příslušná organizační složka státu o to požádá, doručuje se jí písemnost na adresu, kterou sdělila soudu.

(2) Za příslušnou organizační složku jsou oprávněny písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, převzít osoby uvedené v § 21a odst. 2 nebo její zaměstnanci, kteří byli pověřeni přijímat písemnosti. Není-li jich, písemnost se odevzdá vedoucím příslušné organizační složky státu.“

14. Za § 48d se vkládá nový § 48e, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 61a) zní:

„§ 48e

Doručování soudním exekutorům

(1) Soudním exekutorům se písemnost doručuje na adresu jejich kanceláře, v níž vykonávají exekutorský úřad.^{61a)} Jestliže o to soudní exekutor požádá, doručuje se mu písemnost na adresu, kterou sdělil soudu.

(2) Písemnost určenou soudnímu exekutorovi, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, mohou přijmout také exekutorští koncipienti, exekutorští kandidáti nebo jiní jeho zaměstnanci.

(3) Ustanovení § 46 odst. 6 a § 48b odst. 3 platí obdobně.

(4) Při doručování písemnosti zástupci soudního exekutora se postupuje přiměřeně podle odstavců 1 až 3.

^{61a)} § 13 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.“

15. Za § 50 se vkládají nové § 50a až 50e, které včetně nadpisu znějí:

„Postup při doručování

§ 50a

(1) Doručuje-li soud písemnost při jednání nebo při jiném soudním úkonu, uvede se to v protokolu o jednání nebo v protokolu, který byl sepsán o jiném soudním úkonu.

(2) V protokolu se kromě ostatních náležitostí (§ 40) uvede, jaká písemnost byla doručena. Protokol podepíše také ten, kdo doručení provedl, a adresát, po případě ten, kdo za něho písemnost převzal.

§ 50b

(1) Nebyla-li písemnost doručena při jednání nebo při jiném soudním úkonu a nelze-li ji doručit prostřednictvím veřejné datové sítě, odevzdá soud písemnost v zalepené obálce k doručení soudním doručovatelem, orgány justiční stráže, soudním exekutorem nebo prostřednictvím pošty anebo prostřednictvím policejního orgánu (dále jen „doručující orgán“).

(2) Je-li třeba pro řízení doklad o doručení písemnosti, odevzdá soud písemnost k doručení doručujícímu orgánu s tím, aby její doručení bylo vyznačeno na doručence, kterou k ní připojí. Má-li být písemnost doručena do vlastních rukou (§ 45a), vyznačí se na doručence poznámka „do vlastních rukou“. Je-li podle zákona vyloučeno náhradní doručení písemnosti, vyznačí se na doručence poznámka „náhradní doručení vyloučeno“. Je-li doručováno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky nebo postižením jiných majetkových práv, vyznačí se na doručence poznámka „přesný čas doručení“.

(3) V případech stanovených zvláštními právními předpisy soud písemnost odevzdá k doručení Ministerstvu spravedlnosti.

(4) Na doručování písemností, jejichž doručení má být vyznačeno na doručence, se nevztahují obecné předpisy o dodávání poštovních zásilek. Za doručování těchto písemností náleží poště finanční úhrada; způsob určení úhrady a její výši, jakož i nároky na její vrácení, jestliže pošta nepostupovala řádně při doručování písemností, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou vydanou v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů.

§ 50c

(1) Právníckým osobám, správním úřadům, státu, advokátům, notářům, zástupcům notáře, náhradníkům notáře, obcím, vyšším územně samosprávným celkům, soudním exekutorům a zástupcům soudního exekutora se doručuje mimo dny pracovního klidu a zpravidla v době od 9 do 15 hodin. Doručování fyzickým osobám provádí doručující orgán mimo dny pracovního klidu a zpravidla v době od 15 do 22 hodin; v odůvodněných případech jim mohou být písemnosti doručovány i ve dnech pracovního klidu.

(2) Doručovatelé jsou oprávněni zjišťovat totožnost adresáta a osob, které jsou za něj oprávněny písemnost převzít.

§ 50d

(1) Nebyla-li fyzická osoba nebo právnická osoba v místě doručování zastížená, provede doručovatel v místě obvyklým způsobem šetření, zda se tam zdržuje. Zjistí-li, že se v místě doručování nezdržuje, a není-li známa jiná adresa nebo jiné místo doručení, vrátí doručující orgán písemnost se zprávou o tom soudu, který mu písemnost odevzdal k doručení.

(2) Jestliže adresát nebyl zastížen a náhradní doručení písemnosti je podle poznámky vyznačené na doručence vyloučeno, vrátí doručující orgán písemnost se zprávou o tom soudu, který mu písemnost odevzdal k doručení.

(3) Uloží-li doručovatel písemnost u soudu nebo u pošty, zanechá v místě doručování adresátu výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Výzva musí obsahovat údaj o tom, kdo je adresátem, označení doručované písemnosti, u koho, kde a v který den byla písemnost uložena a do kdy a v jaké době si adresát může písemnost vyzvednout.

§ 50e

(1) Doručenka musí obsahovat

- a) označení soudu, který písemnost odevzdal k doručení,
- b) označení doručujícího orgánu,
- c) označení doručované písemnosti,
- d) den doručení písemnosti nebo den uložení písemnosti u soudu (pošty) anebo den, v němž bylo doručení písemnosti odepřeno,
- e) hodinu a minutu doručení, byla-li vyznačena poznámka „přesný čas doručení“,
- f) jméno doručovatele,
- g) jméno a příjmení osoby, která písemnost převzala nebo která převzetí písemnosti odepřela,
- h) podpis doručovatele, popřípadě též otisk úředního razítka doručujícího orgánu,
- i) podpis osoby, která písemnost převzala.

(2) Vyzvedne-li adresát, popřípadě osoba oprávněná za něj písemnost převzít, písemnost uloženou u soudu nebo u pošty, musí doručenka obsahovat také jméno a příjmení toho, kdo písemnost předal, jeho podpis, popřípadě též otisk úředního razítka doručujícího orgánu, den převzetí uložené písemnosti, jméno a příjmení osoby, která uloženou písemnost vyzvedla, a její podpis.

(3) Odepřel-li adresát, popřípadě osoba oprávněná za něj písemnost převzít, písemnost přijmout, musí doručenka rovněž obsahovat údaj o tom, že bylo poskytnuto poučení o následcích odepření přijetí písemnosti (§ 50), a zda, popřípadě čím bylo odepření přijetí písemnosti odůvodněno.

(4) Doručenka, která obsahuje stanovené náležitosti, je veřejnou listinou.“

Dosavadní § 50a a 50b se označují jako § 50f a 50g.

16. V § 51 větě první se za slovo „telegraficky,“ vkládají slova „v elektronické podobě,“.

17. V § 79 odst. 1 větě druhé se slova „(obchodní jméno nebo název a sídlo právnické osoby, označení státu a příslušného státního orgánu, který za stát před soudem vystupuje)“ nahrazují slovy „(obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje)“.

18. V § 82 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Odmítl-li žalobu (návrh na zahájení řízení) soud, který rozhoduje podle zvláštního zákona⁹⁶⁾ věci správního soudnictví, protože šlo o věc, kterou soudy projednávají a rozhodují v občanském soudním řízení, a došla-li soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení do jednoho měsíce od právní moci usnesení žaloba (návrh na zahájení řízení) v této věci, platí, že řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy soudu došla odmítnutá žaloba (návrh na zahájení řízení).“.

19. V § 83 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámek pod čarou č. 62a) a 62b) zní:

„(2) Zahájení řízení

- a) o zdržení se protiprávního jednání nebo o odstranění závadného stavu ve věcech ochrany práv porušených nebo ohrožených nekalým soutěžním jednáním,^{62a)}
- b) o zdržení se protiprávního jednání ve věcech ochrany práv spotřebitelů,^{62b)}
- c) ve věcech přeměn obchodních společností, stanoví-li tak zvláštní právní předpis,⁴¹⁾
- d) v dalších věcech stanovených zvláštními právními předpisy,

brání též tomu, aby proti těmž žalovanému probíhalo u soudu další řízení o žalobách jiných žalobců požadujících z téhož jednání nebo stavu stejné nároky.

^{62a)} § 53 a 54 obchodního zákoníku.

^{62b)} Například § 25 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 151/2002 Sb.“.

20. V § 104a se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Ustanovení odstavců 2 a 7 se nepoužije, náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona⁹⁶⁾ věci správního soudnictví.“.

21. Za § 104a se vkládají nové § 104b a 104c, které včetně poznámky pod čarou č. 97) znějí:

„§ 104b

(1) Náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona⁹⁶⁾ věci správního soudnictví, soud řízení zastaví. V usnesení o zastavení řízení musí být navrhopatel rovněž poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, domáhá-li se navrhopatel podle zvláštního zákona⁹⁶⁾ ochrany proti nečinnosti orgánu moci výkonné, orgánu územního samosprávného celku, jakož i právnické (fyzické) osoby nebo jiného orgánu, jimž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením orgánu moci výkonné, orgánu územního samosprávného celku, jakož i právnické (fyzické) osoby nebo jiného orgánu,

jimž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, rozhodnutí ve věcech politických stran a politických hnutí nebo rozhodnutí o kompetenční žalobě. V uvedených případech soud vysloví, že není věcně příslušný, a rozhodne o postoupení věci věcně příslušnému soudu, který rozhoduje věci správního soudnictví. Právní účinky spojené s podáním návrhu na zahájení řízení zůstávají zachovány.

(3) Je-li mezi specializovaným senátem krajského soudu zřízeným podle zvláštního zákona⁹⁶⁾ k projednání a rozhodnutí věci správního soudnictví a jiným senátem téhož krajského soudu sporné, zda jde o věc správního soudnictví, postupuje se podle zvláštního zákona;⁹⁷⁾ ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužije.

(4) Účastníci řízení mají právo se k otázce věcné příslušnosti podle odstavce 1 nebo 2, popřípadě k postupu podle odstavce 3 vyjádřit.

§ 104c

(1) Náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona⁹⁶⁾ věci správního soudnictví, nepostupuje se podle § 104b, jestliže soud, který rozhoduje podle zvláštního zákona⁹⁶⁾ věci správního soudnictví, ve stejné věci pravomocným rozhodnutím odmítl návrh s tím, že šlo o věc, kterou soudy projednávají a rozhodují v občanském soudním řízení.

(2) Soud v případě uvedeném v odstavci 1 navrhuje senátu zřízenému podle zvláštního zákona,⁹⁷⁾ aby rozhodl tento spor o věcnou příslušnost.

⁹⁷⁾ § 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.“.

22. V § 120 odst. 2 se slova „v řízení o zrušení politické strany nebo politického hnutí, pozastavení a znovuoobnovení jejich činnosti,“ zrušují.

23. V § 133a se za slovo „pohlaví,“ vkládají slova „rasového nebo etnického původu, náboženství, víry, světového názoru, zdravotního postižení, věku anebo sexuální orientace,“.

24. V § 133a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Skutečnosti tvrzené o tom, že účastník byl přímo nebo nepřímo diskriminován na základě svého rasového nebo etnického původu, má soud ve věcech poskytování zdravotní a sociální péče, přístupu ke vzdělání a odborné přípravě, přístupu k veřejným zakázkám, členství v organizacích zaměstnanců nebo zaměstnavatelů a členství v profesních a zájmových sdruženích a při prodeji zboží v obchodě nebo poskytování služeb za prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak.“.

25. V § 137 se na konci odstavce 2 doplňuje věta,

kteřá zní: „K nákladům řízení náleží též odměna za zastupování, je-li zástupcem patentový zástupce (§ 25b); pro její určení se užije obdobně zvláštní právní předpis, jímž jsou stanoveny odměny a náhrady advokátům za poskytování právních služeb.“.

26. V § 155 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Ve věcech ochrany práv porušených nebo ohrožených nekalým soutěžním jednáním^{62a)} a ve věcech ochrany práv spotřebitelů^{62b)} může soud účastníkovi, jehož žalobě vyhověl, přiznat na jeho návrh ve výroku rozsudku právo rozsudek uveřejnit na náklady neúspěšného účastníka; podle okolností případu soud stanoví též rozsah, formu a způsob uveřejnění.“.

27. V § 157 odst. 4 se slova „; to neplatí ve správním soudnictví“ zrušují.

28. V § 159 se zrušují odstavce 2 a 3 a zároveň se ruší označení odstavce 1.

29. Za § 159 se vkládá nový § 159a, který zní:

„§ 159a

(1) Nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení.

(2) Výrok pravomocného rozsudku, kterým bylo rozhodnuto ve věcech uvedených v § 83 odst. 2, je závazný nejen pro účastníky řízení, ale i pro další osoby oprávněné proti žalovanému pro tytéž nároky z téhož jednání nebo stavu. Zvláštní právní předpisy stanoví, v kterých dalších případech a v jakém rozsahu je výrok pravomocného rozsudku závazný pro jiné osoby než účastníky řízení.

(3) Výrok pravomocného rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o osobním stavu, je závazný pro každého.

(4) V rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a popřípadě jiné osoby, je závazný též pro všechny orgány.

(5) Jakkmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednávána znovu.“.

30. § 200h až 200n se včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 34b) až 34d) zrušují.

31. § 200o včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 34e) zní:

„Řízení o propuštění cizince ze zajištění

§ 200o

(1) Jestliže nebylo ukončeno zajištění cizince podle zvláštního právního předpisu,^{34e)} může se cizinec obrátit na soud s návrhem, aby nařídil jeho propuštění na svobodu z důvodu, že nejsou splněny podmínky pro trvání jeho zajištění stanovené zvláštním právním předpisem.

(2) Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4, § 79 odst. 1) obsahovat označení rozhodnutí, jímž bylo pravomocně rozhodnuto o zajištění navrhovatele, musí být uvedeno, v jakých skutečnostech navrhovatel spatřuje nezákonnost trvání zajištění, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se navrhovatel domáhá.

(3) Navrhovatel je povinen k návrhu připojit listinné důkazy, jichž se dovolává, pokud nejde o listinné důkazy, které jsou obsaženy ve spisech odpůrce, které se vydaného rozhodnutí týkají.

^{34e)} Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

32. V § 200r odst. 2 se slova „že rozhodnutí o zajištění je nezákonné nebo“ zrušují.

33. § 200s se zrušuje.

34. V § 200t se slova „podle § 200o odst. 2“ zrušují.

35. V § 200u odst. 5 se slova „v obou případech“ zrušují.

36. § 200v a 200w se včetně poznámky pod čarou č. 34f) zrušují.

37. V § 202 odst. 1 se písmeno i) zrušuje.

Dosavadní písmena j) až l) se označují jako písmena i) až k).

38. Za § 243d se vkládají nové § 244 až 250m, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 98) až 100) znějí:

„ČÁST PÁTÁ

ŘÍZENÍ VE VĚCECH, O NICHŽ BYLO ROZHODNUTO JINÝM ORGÁNEM

HLAVA PRVNÍ OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 244

(1) Rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu (dále jen „správní orgán“) podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1), a na bylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí,

- a) rozhodl-li o sporu nebo o jiné právní věci rozhodce nebo stálý rozhodčí soud,⁹⁸⁾
- b) jestliže se rozhodnutí správního orgánu v důsledku námitek nebo jiného obdobného úkonu účastníka právního vztahu učiněného před správním orgánem podle zvláštního zákona zrušuje nebo pozbývá účinnosti,
- c) odkázal-li podle zvláštního právního předpisu správní orgán účastníky právního vztahu s jejich nároky na řízení před soudem.⁹⁹⁾

§ 245

Není-li v této části uvedeno jinak, užití se přiměřeně ustanovení části první až čtvrté tohoto zákona.

HLAVA DRUHÁ PODÁNÍ ŽALOBY

§ 246

(1) K návrhu je oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu, kterým byla jeho práva nebo povinnosti založena, změněna, zrušena, určena nebo zamítnuta. Tento návrh se nazývá žalobou.

(2) Žaloba musí kromě obecných náležitostí podání (§ 42 odst. 4) obsahovat označení účastníků řízení, sporu nebo jiné právní věci, o které správní orgán rozhodl, a rozhodnutí správního orgánu, vylicení skutečností, které svědčí o tom, že žaloba je podána včas, údaje o tom, v čem žalobce spatřuje, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých právech, označení důkazů, které by měly být v řízení před soudem provedeny, jakož i to, v jakém rozsahu má být spor nebo jiná právní věc soudem projednána a rozhodnuta a jak má být spor nebo jiná právní věc soudem rozhodnuta.

(3) K žalobě je žalobce povinen připojit stejnopis rozhodnutí správního orgánu a listinné důkazy, jichž se dovolává.

§ 247

(1) Žaloba musí být podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu. Zmeškání této lhůty nelze prominout.

(2) Žaloba je nepřijatelná, jestliže žalobce nevyužil v řízení před správním orgánem řádné opravné prostředky nebo jestliže jím uplatněné řádné opravné prostředky nebyly správním orgánem pro opožděnost projednány.

§ 248

(1) Podání žaloby nemá odkladný účinek na

právní moc ani na vykonatelnost rozhodnutí správního orgánu.

(2) Soud na žádost žalobce odloží

- a) vykonatelnost rozhodnutí správního orgánu až do právní moci rozhodnutí o žalobě, jestliže by neprodleným výkonem rozhodnutí správního orgánu hrozila žalobci závažná újma,
- b) právní moc rozhodnutí správního orgánu až do právní moci rozhodnutí o žalobě, jestliže je žalobce závažně ohrožen ve svých právech a odklad se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv nabytých třetími osobami.

(3) Odklad právní moci nebo vykonatelnosti rozhodnutí správního orgánu soud i bez návrhu zruší, jakmile se ukáže, že pominuly důvody, pro které byl povolen.

HLAVA TŘETÍ ŘÍZENÍ O ŽALOBĚ

Příslušnost

§ 249

(1) Není-li dále stanoveno jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.

(2) Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vkladu práva k nemovitostem.¹⁰⁰⁾

§ 250

(1) Není-li dále stanoveno jinak, je k řízení místně příslušný

- a) obecný soud účastníka, jemuž byla nebo podle návrhu podaného u správního orgánu měla být uložena povinnost k plnění,
- b) obecný soud účastníka, na jehož návrh bylo řízení před správním orgánem zahájeno, není-li dána příslušnost podle písmena a),
- c) soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který o sporu nebo o jiné právní věci rozhodl, není-li dána příslušnost podle písmena a) nebo b).

(2) Týkalo-li se řízení před správním orgánem práva k nemovitosti, je k řízení místně příslušný vždy soud, v jehož obvodu je nemovitost.

§ 250a

Účastníci řízení

(1) Účastníky řízení jsou žalobce a ti, kdo byli účastníky v řízení před správním orgánem.

(2) Jakmile soud zjistí, že se řízení neúčastní někdo, kdo je podle odstavce 1 jeho účastníkem, přibere jej usnesením do řízení. Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Projednání žaloby

§ 250b

(1) S žalobou jsou spojeny ke společnému řízení další žaloby, které byly podány ve věci, o níž správní orgán rozhodl stejným rozhodnutím dříve, než o ní soud prvního stupně rozhodl.

(2) V průběhu řízení před soudem nesmí být změněn okruh účastníků, jaký tu byl v době rozhodnutí správního orgánu; to neplatí, došlo-li za řízení před soudem k procesnímu nástupnictví (§ 107 a 107a).

(3) Návrh, o němž rozhodl správní orgán, nesmí být v průběhu řízení před soudem změněn.

§ 250c

(1) V rámci přípravy jednání předseda senátu rovněž vyžádá od správního orgánu potřebné spisy.

(2) Stejnopis žaloby soud doručí též správnímu orgánu, který o sporu nebo o jiné právní věci rozhodl, a umožní mu, aby se k žalobě písemně vyjádřil.

(3) Ustanovení § 114b se nepoužije.

§ 250d

(1) Účastníci řízení mohou uvést rozhodné skutečnosti o věci samé a označit důkazy k jejich prokázání nejpozději do skončení prvního jednání, které se v řízení před soudem konalo; k později uvedeným skutečnostem a důkazům se nepřihlíží. To neplatí, jde-li o skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být zpochybněna věrohodnost provedených důkazních prostředků, které nastaly (vznikly) po prvním jednání nebo které účastník nemohl bez své viny včas uvést.

(2) O povinnostech podle odstavce 1 a o následcích nesplnění těchto povinností musí být účastníci poučeni v předvolání k prvnímu jednání ve věci.

§ 250e

(1) Soud není vázán skutkovým stavem, jak byl zjištěn správním orgánem.

(2) Soud může vzít za svá též skutková zjištění správního orgánu. Možnost zopakovat důkazy provedené před správním orgánem není dotčena.

§ 250f

Soud projedná věc v mezích, ve kterých se žalobce domáhal projednání sporu nebo jiné právní věci v řízení před soudem. Tímto rozsahem není vázán,

- a) jestliže správní orgán řízení zahájil bez návrhu,
- b) jde-li o taková společná oprávnění nebo povinnosti, že se rozhodnutí musí vztahovat na všechny účastníky, kteří jsou jejich nositeli,

- c) vyplývá-li z právního předpisu určitý způsob vy-
pořádání právního vztahu mezi účastníky.

HLAVA ČTVRTÁ ROZHODNUTÍ O ŽALOBĚ

§ 250g

(1) Soud žalobu odmítne,

- a) byla-li podána opožděně,
b) byla-li podána někým, kdo k žalobě není oprávněn,
c) je-li nepřijatelná.

(2) K rozhodnutí podle odstavce 1 nemusí být nařízeno jednání.

§ 250h

(1) Účastník, na jehož návrh bylo zahájeno řízení před správním orgánem, může vzít v průběhu řízení před soudem tento návrh zpět, a to zcela nebo zčásti.

(2) Byl-li vzat zpět návrh, kterým bylo zahájeno řízení před správním orgánem, a souhlasí-li s tímto zpětvzetím návrhu ostatní účastníci řízení, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu zastaví. Jednání nemusí nařizovat.

(3) Zastaví-li soud řízení podle odstavce 2, pozbývá rozhodnutí správního orgánu účinnost v rozsahu, v němž je usnesením soudu dotčeno. Uvedený následek musí být uveden ve výroku usnesení o zastavení řízení.

§ 250i

Soud žalobu zamítne, dospěje-li k závěru, že správní orgán rozhodl o sporu nebo o jiné právní věci správně.

§ 250j

(1) Dospěje-li soud k závěru, že o sporu nebo o jiné právní věci má být rozhodnuto jinak, než rozhodl správní orgán, rozhodne ve věci samé rozsudkem.

(2) Rozsudek soudu podle odstavce 1 nahrazuje rozhodnutí správního orgánu v takovém rozsahu, v jakém je rozsudkem soudu dotčeno. Tento následek musí být uveden ve výroku rozsudku.

§ 250k

Zastaví-li soud řízení o žalobě z jiných důvodů, než jsou uvedeny v § 250h, nebo odmítne-li žalobu anebo zamítne-li žalobu, zůstává rozhodnutí správního orgánu nedotčeno.

§ 250l

Nahrazuje-li rozsudek soudu alespoň zčásti rozhodnutí správního orgánu (§ 250j odst. 2) nebo pozbylo-li rozhodnutí správního orgánu alespoň zčásti svou účinnost (§ 250h odst. 3), rozhodne soud znovu o náhradě nákladů řízení, které vznikly v řízení před správním orgánem, pokud bylo v tomto řízení o náhradě rozhodnuto.

⁹⁸⁾ Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.

⁹⁹⁾ Například § 70 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

¹⁰⁰⁾ Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů.

39. V § 274 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) vykonatelných rozhodnutí soudů ve správním soudnictví;“.

Dosavadní písmena b) až g) se označují jako písmena c) až h).

40. V § 374 odst. 1 se za slovo „dědictví,“ vkládají slova „postup při doručování písemností,“.

41. Příloha A se zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích

Čl. VII

Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění zákona č. 468/1991 Sb., zákona č. 68/1993 Sb., zákona č. 189/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 296/1995 Sb., zákona č. 322/1996 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 98/2001 Sb., zákona č. 104/2001 Sb. a zákona č. 170/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odstavec 4 zní:

„(4) Nesouhlasí-li přípravný výbor s upozorněním ministerstva, může se do 15 dnů od doručení upozornění domáhat žalobou ve správním soudnictví určení, že návrh na registraci nemá nedostatky.“.

2. V § 7 odst. 5 se slova „krajského soudu podle odstavce 4“ nahrazují slovy „soudu podle odstavce 4, jímž bylo určeno, že návrh na registraci nemá nedostatky,“.

3. V § 14 odst. 2 se slovo „návrh“ nahrazuje slovy „žalobu ve správním soudnictví“.

4. V § 14 odst. 3 se slova „návrhu strany a hnutí soud“ nahrazují slovy „žaloby strany a hnutí soud ve správním soudnictví“.

5. V § 15 odst. 1 se slova „Nejvyšší soud“ nahrazují slovy „Nejvyšší správní soud“.

6. V § 16a odst. 1 se slova „jeho přezkoumání, považuje-li je za nezákonné nebo odporující stanovám“ nahrazují slovy „určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami“.

7. V § 16a odst. 2 se slova „na přezkoumání“ zrušují.

8. V § 16a odst. 3 věta první zní: „Soud v řízení postupuje podle občanského soudního řádu.“.

9. V § 16a odst. 3 se věta druhá zrušuje.

10. V § 20a odst. 2 písm. c) se slova „byl podán Nejvyššímu soudu návrh“ nahrazují slovy „byla podána žaloba“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o sdružování občanů

Čl. VIII

Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění zákona č. 300/1990 Sb., zákona č. 513/1991 Sb. a zákona č. 68/1993 Sb., se mění takto:

1. V § 15 odst. 1 se slova „o jeho přezkoumání“ nahrazují slovy „o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami“.

2. V § 15 odstavec 2 zní:

„(2) Soud v řízení postupuje podle občanského soudního řádu.“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o právu shromažďovacím

Čl. IX

V § 13 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, poslední věta včetně poznámky pod čarou č. 2) zní: „Pro řízení se jinak přiměřeně použijí ustanovení soudního řádu správního.²⁾“

²⁾ § 65 až 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. X

Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 103/2000

Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 255/2000 Sb. a zákona č. 451/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odstavec 2 zní:

„(2) Ve věcech správního soudnictví je poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal

- a) žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení,
- b) kasační stížnost.“.

2. V § 3 se na konci odstavce 1 doplňuje věta, která zní: „Ve věcech správního soudnictví rozhoduje ve věcech poplatků za řízení soud, který je věcně a místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci.“.

3. V § 3 odstavec 3 zní:

„(3) Vznikne-li poplatníku povinnost zaplatit poplatek v souvislosti s odvolacím nebo dovolacím rozhodnutím o věci samé nebo v souvislosti s odvolacím nebo dovolacím rozhodnutím, jímž se řízení končí, rozhoduje ve věcech soudních poplatků soud prvního stupně, nerozhodl-li o nich odvolací nebo dovolací soud.“.

4. V § 3 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti rozhoduje krajský soud.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

5. V § 4 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) podáním kasační stížnosti,“.

Dosavadní písmena d) až g) se označují jako písmena e) až h).

6. V § 7 odst. 1 se text „d) až g)“ nahrazuje textem „e) až h)“.

7. V § 9 odst. 1 se slova „nebo dovolání“ nahrazují slovy „ , dovolání nebo kasační stížnosti“.

8. V § 9 odst. 7 se za slovo „zaplacen“ vkládají slova „ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech“.

9. V § 10 odst. 3 se slova „nebo dovolání“ nahrazují slovy „ , dovolání nebo kasační stížnosti“.

10. V § 11 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) důchodového pojištění (zabezpečení), nemocenského pojištění (péče), státní sociální podpory, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, sociální péče a státních dávek,“.

11. V § 11 odst. 1 písm. e) se slova „souvisejících s uplatňováním volebního práva, nebo“ zrušují.

12. V § 11 odst. 1 se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňují se písmena l) až o), která včetně poznámky pod čarou č. 2a) znějí:

- „l) volebních,
- m) rozpuštění politické strany nebo politického hnutí nebo pozastavení jejich činnosti,
- n) kompetenčních žalob,
- o) nařízení exekuce soudem.^{2a)}

^{2a)} Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.“

13. V § 11 odst. 3 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) o kasační stížnosti,“.

Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno g).

14. V § 11 odst. 3 písm. g) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) exekuční.“.

15. V § 11 odst. 4 se za slova „výkon rozhodnutí“ doplňují slova „ , o exekuční řízení^{2a)}“.

16. Za § 13a se vkládá nový § 14, který zní:

„§ 14

Proti usnesením ve věcech poplatků vydaným soudy ve správním soudnictví není odvolání přípustné.“.

17. V příloze k zákonu č. 549/1991 Sb., Sazebník poplatků, Poznámky k celému sazebníku, v bodě 2 se slova „řízení nebo“ nahrazují slovy „řízení, kasační stížnosti nebo“.

18. V příloze k zákonu č. 549/1991 Sb., Sazebník poplatků, se za položku 14 vkládá nová položka 14a, která zní:

„Položka 14a

1. Za žalobu podanou ve věci, o níž dříve rozhodl jiný orgán než soud, je-li předmětem

a) peněžité plnění do částky 20 000 Kč včetně	Kč 1 000,-
b) v ostatních případech	Kč 2 500,-

2. Za žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví

a) proti rozhodnutí správního orgánu	Kč 2 000,-
b) na určení, že návrh na registraci stanov (změny stanov) politické strany nebo politického hnutí nemá nedostatky	Kč 5 000,-
c) na znovuoobnovení politické strany nebo politického hnutí	Kč 10 000,-
d) v ostatních případech	Kč 1 000,-“.

19. Položka 15 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., Sazebník poplatků, zní:

„Položka 15

Za kasační stížnost

Kč 3 000,-“.

20. V Položce 16 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., Sazebník poplatků, bod 2 Poznámek zní:

„2. Za návrh na zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce nebo na odklad výkonu rozhodnutí nebo exekuce se poplatek nevybere; jde-li o návrh na zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce proto, že po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané ve smyslu § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř., poplatek se vybere podle písmene c) této položky.“.

21. V Položce 16 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., Sazebník poplatků, se v Poznámkách doplňuje bod 3, který zní:

„3. Za námitky proti příkazu soudního exekutora k úhradě nákladů exekuce se poplatek nevybere.“.

22. V Položce 22 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., Sazebník poplatků, se za slovo „řád“ vkládají slova „nebo soudní řád správní“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna energetického zákona

Čl. XI

V zákoně č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), se § 97 včetně poznámky pod čarou č. 17) zrušuje.

ČÁST DVANÁCTÁ**Změna telekomunikačního zákona****Čl. XII**

V § 102 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, se odstavec 3 zrušuje.

ČÁST TŘINÁCTÁ**Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky****Čl. XIII**

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 124 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 17) zní:

„(3) Zajištěný cizinec je oprávněn podat návrh podle zvláštního právního předpisu,¹⁷⁾ v němž soud rozhodne o trvání zajištění a nařídí propuštění, jestliže zákonné důvody trvání zajištění pominuly.

¹⁷⁾ § 200a a následující občanského soudního řádu.“

2. V § 127 písmeno b) zní:

„b) rozhodne-li soud ve správním soudnictví o zrušení rozhodnutí o zajištění cizince nebo nařídil-li soud v řízení podle zvláštního právního předpisu propuštění cizince.¹⁷⁾“

ČÁST ČTRNÁCTÁ**Změna zákona o ochraně utajovaných skutečností****Čl. XIV**

Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností, ve znění zákona č. 164/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 363/2000 Sb., zákona č. 60/2001 Sb. a nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 322/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 38 odst. 7 se za slovo „řízení“ vkládají slova „a ve správním soudnictví“.

2. V § 73 odstavec 2 zní:

„(2) Žalobu proti rozhodnutí o nevydání osvědčení lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. V řízení o této žalobě se účast osob zúčastněných na řízení nepřipouští.“

ČÁST PATNÁCTÁ**Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení****Čl. XV**

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb. a zákona č. 353/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odst. 3 písm. a) se za slova „opravný prostředek“ vkládají slova „ve správním řízení nebo žalobu“.

2. V § 78 odstavec 2 zní:

„(2) Ze soudního přezkumu jsou vyloučena rozhodnutí o

- a) ukončení dočasné pracovní neschopnosti; soud přezkoumá takové rozhodnutí jen při rozhodování o žalobě proti rozhodnutí o odnětí dávky nemocenského pojištění,
- b) dobrovolných dávkách nemocenského pojištění.“

3. § 79 se včetně poznámky pod čarou č. 22) zrušuje.

4. V § 85 odst. 2 se věty čtvrtá a pátá zrušují.

5. § 89 včetně nadpisu zní:

„§ 89

Soudní přezkum rozhodnutí ve věcech důchodového pojištění

(1) Ze soudního přezkumu jsou vyloučena rozhodnutí, která jsou podkladem pro rozhodnutí o důchodu z důchodového pojištění; soud přezkoumá takové rozhodnutí jen při rozhodování o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o důchodu.

(2) Požádá-li oprávněný před uplynutím lhůty k podání žaloby o sdělení podkladů pro výpočet důchodu, počíná běžet nová lhůta k podání žaloby ode dne, kdy mu byly tyto podklady doručeny.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí obdobně o žalobě proti rozhodnutí o zvýšení důchodu pro bezmocnost.“

6. V § 97 se na konci doplňuje věta, která zní: „Rozhodnutí podle § 95 a § 96 odst. 1, která jsou po-

kladem pro rozhodnutí o výplatě nemocenského a pro rozhodnutí o přiznání plného invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu soud přezkoumává jen při rozhodování o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o těchto dávkách.“.

7. V § 104 věta čtvrtá zní: „Rozhodnutí o náhradách vydaná v odvolacím řízení jsou vyloučena ze soudního přezkumu.“.

8. § 104e včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 21) zní:

„§ 104e

Soudní přezkum

Ze soudního přezkumu jsou vyloučena rozhodnutí o

- a) povolení splátek pojistného a penále,²¹⁾
- b) prominutí penále (§ 104ch).

²¹⁾ § 20a zákona č. 589/1992 Sb.“.

9. V § 104f se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

10. V § 104f odst. 1 se věta třetí zrušuje.

11. § 106 zní:

„§ 106

Rozhodnutí o žádosti o odstranění tvrdosti předpisů o sociálním zabezpečení jsou vyloučena ze soudního přezkumu.“.

12. V § 111 odstavec 5 zní:

„(5) Ustanovení § 89 o soudním přezkumu platí zde obdobně.“.

13. V § 118a odst. 3 se slova „opravném prostředku“ nahrazují slovem „žalobě“.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o sociálním zabezpečení

Čl. XVI

Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 1/1991 Sb., zákona č. 46/1991 Sb., zákona č. 306/1991 Sb., zákona č. 482/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb., zákona č. 582/1991 Sb., zákona č. 235/1992 Sb., zákona č. 589/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 266/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 182/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 155/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 133/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 155/1998 Sb., zákona č. 350/1999 Sb., zákona

č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 258/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 107 odst. 3 se slova „opravném prostředku“ nahrazují slovy „odvolání, řízení o žalobě“.

2. V § 109 odst. 2 se slova „opravném prostředku“ nahrazují slovy „odvolání, řízení o žalobě“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení

Čl. XVII

V zákoně č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 125/1990 Sb., zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 459/1990 Sb., zákona č. 9/1991 Sb., zákona č. 144/1991 Sb., zákona č. 582/1991 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., nálezů Ústavního soudu uveřejněného pod č. 72/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 155/1998 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se za § 56b vkládá nový § 56c, který včetně nadpisu zní:

„§ 56c

Soudní přezkum

Ze soudního přezkumu jsou vyloučena rozhodnutí o

- a) dávkách sociální péče a o mimořádných výhodách občanům těžce zdravotně postiženým podle § 34 odst. 1 písm. a) až e),
- b) službách sociální péče, s výjimkou rozhodnutí, kterým byla žádost o poskytnutí služby sociální péče zamítnuta,
- c) odstranění tvrdostí podle § 2 odst. 2.“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. XVIII

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb. a zákona č. 271/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 62 se na konci odstavce 1 doplňuje věta, která zní: „Tato lhůta neplyne po dobu řízení o odvolání, řízení o žalobě, výkonu rozhodnutí, nebo jsou-li na úhradu přeplatku prováděny srážky z dávky.“.

2. Za § 73 se vkládá nový § 73a, který včetně nadpisu zní:

„§ 73a
Soudní přezkum

Ze soudního přezkumu jsou vyloučena rozhodnutí o prominutí podmínky trvalého pobytu podle § 3 odst. 3.“

ČÁST DEVATENÁCTÁ
Změna zákona o státním odborném dozoru nad bezpečností práce

Čl. XIX

Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 159/1992 Sb., zákona č. 47/1994 Sb., zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 124/2000 Sb., se mění takto:

Za § 7b se vkládá nový § 7c, který včetně nadpisu zní:

„§ 7c
Soudní přezkum

Ze soudního přezkumu jsou vyloučena rozhodnutí vydávaná organizací státního odborného dozoru při provádění dozoru nad bezpečností vyhrazených technických zařízení podle § 6a odst. 1 písm. a) až d).“

ČÁST DVACÁTÁ
Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. XX

Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 305/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 39/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 369/2000 Sb., zákona č. 474/2001 Sb. a zákona č. 2/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 25 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

2. Poznámka pod čarou č. 15) se zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ
Změna zákona o kolektivním vyjednávání

Čl. XXI

Zákon č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání,

ve znění zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 155/1995 Sb. a zákona č. 220/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odst. 2 věta třetí zní: „Při rozhodování postupuje krajský soud podle ustanovení občanského soudního řádu upravujících řízení v prvním stupni; rozhodne však vždy usnesením, proti němuž není přípustné odvolání ani obnova řízení.“

2. Poznámka pod čarou č. 24) se zrušuje.

3. V § 15 odst. 2 se slova „Ministerstva financí republik v dohodě s ministerstvy práce a sociálních věcí republik stanoví vyhláškami“ nahrazují slovy „Ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s Ministerstvem financí stanoví vyhláškou“.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ
Změna obchodního zákoníku

Čl. XXII

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb. a zákona č. 15/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 54 se odstavec 3 zrušuje.

2. § 55 se zrušuje.

3. V § 220a odst. 11 věta šestá zní: „Podání návrhu na zahájení řízení o prohlášení neplatnosti smlouvy o fúzi má pro další případné žalobce účinky stanovené zvláštním právním předpisem.“

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ
Změna zákona o ochraně spotřebitele

Čl. XXIII

V § 25 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Návrh na zahájení řízení u soudu o zdržení se protiprávního jednání ve věci ochrany práv spotřebitelů může podat a účastníkem takového řízení může být i sdružení, v jehož stanovách jsou uvedeny tyto cíle.“

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ**Změna zákona o patentových zástupcích****Čl. XXIV**

V zákoně č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění zákona č. 14/1993 Sb., § 2 včetně poznámky pod čarou č. 1a) zní:

„§ 2

Patentový zástupce poskytuje odbornou pomoc fyzickým a právníkům osobám ve věcech týkajících se průmyslového vlastnictví zejména tím, že za podmínek a v rozsahu stanoveném zákonem o řízení před soudy je zastupuje v řízení před soudy^{1a)} a dále je zastupuje v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“), popřípadě jinými správními orgány a poskytuje jim odborné rady.

^{1a)} § 35 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.
§ 25b občanského soudního řádu.“

**ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ
PŘECHODNÁ USTANOVENÍ****Čl. XXV****Přechodná ustanovení k části šesté**

1. Ve věcech uvedených v § 244, v nichž zvláštní právní předpis svěřuje soudu rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu ve znění účinném k 31. prosinci 2002, lze ode dne účinnosti tohoto zákona podat žalobu podle části páté tohoto zákona za podmínek jím stanovených.

2. Není-li dále stanoveno jinak nebo nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak, platí tento zákon i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

3. Pro určení věcné a místní příslušnosti v řízeních, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy, jde-li o věci, které se po dni nabytí účinnosti tohoto zákona nadále projednávají a rozhodují v občanském soudním řízení.

4. Ve sporech o věcnou příslušnost se postupuje podle tohoto zákona i v řízeních, která byla zahájena přede dnem nabytí jeho účinnosti, jde-li o věci, které se po dni nabytí účinnosti tohoto zákona nadále projednávají a rozhodují v občanském soudním řízení. Vznikl-li však spor o věcnou příslušnost přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, rozhodne se o něm podle dosavadních právních předpisů.

5. Řízení ve věcech uvedených v dosavadních § 200h až 200n, 200v a 200w zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

6. Pro doručování písemností, které byly soudem doručovány nebo odevzdány k doručení přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy.

Čl. XXVI**Přechodná ustanovení k části desáté**

1. Za řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se poplatky vybírají podle dosavadních právních předpisů, i když se stanou splatnými po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Bylo-li usnesení ve věci poplatku vydáno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, řízení v této poplatkové věci se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Podle tohoto zákona se vyberou poplatky i v exekučních řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; poplatky, jejichž splatnost nastala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se však vyberou podle dosavadních právních předpisů.

**ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ
ÚČINNOST****Čl. XXVII**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003, s výjimkou části první bodu 14, částí čtvrté a páté, části desáté bodů 20 a 21, které nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůnkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 3000,- Kč, druhá záloha na rok 2002 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Brno:** Knihkupectví M. Ženiška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 0627/322 132, fax: 0627/370 036; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; **Most:** Knihkupectví Šerfková, Ilona Růžičková, Šerfková 529/1057, Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Náchod:** Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/42 45 46; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves; **Prerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havříská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna Ú Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zařizování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.